

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

J SOMMARSOL
PÅ BARNENS Ö

UR INNEHÅLLET:

NÄR KEJSAR WILHELM
FRIADE.

Kejsarinnan Hermine fort-
sätter sina minnen från Doorn

SPECIALARTIKEL FÖR IDUN
AV GREVINNAN AV OXFORD
OCH ASQUITH:

VAD JAG TÄNKER OM DEN
MODÄRNA FLICKAN.

NAPOLEON OCH GUSTAF III
PÅ ALMARESTÄKET.
Besök hos den 80-åriga greve
Björnstjerna på hans minnes-
rika slott.

JUBILEUMSARTIKEL
av professorskan Calla Curman.

HEURLIN
FOTO.

SOMMAREN STÅR I SITT FLOR, Stockholm flyttar sina gränser ända ut i havsbandet och man grundlägger nya stadsdelar mellan murar som äro gräsgröna och gator som inte behöva någon sopning, ty fader Neptun sköter om att de för jämnan spolas med vatten. Litet var bor i bondkvarter och trivs härligt trots bostäderna äro inredda med alla omodärna obekvämligheter och man tycker sig ha vridit tidens ur tillbaks till hedenhös när man fick hämta sitt vatten ur brunn på gården och läsa sina kärleksbrev vid oljelampa. Då hade man väl skäl att klaga men förunderligt nog gör man det ännu. Kreaturens arvedel lär ju vara suckan, då kunde man säga att människans är att klaga. Isynnerhet på den livgivande himlakropp, solen, som är den yttersta orsaken att vi överhuvud existera. Inte bara därför att dess rendezvous med Luna på vår latitud blev ett fiasko, utan även att hela försommaren blev en kylig misräkning ur hotellvärdars och turisternas gemensamma synpunkt. Men då värmen i ett slag bryter in, blir det lika illa. Utan det ringaste arbete som orsak flödar anletets svett lika tappert som syndafloden i Värnamo. Vi bli varma och tröga, kossorna, katten och aborrarna likaså. Tänk, förresten så uppiggande, om Norrström ville flöda över ordentligt, inte bara som hittills väta tårna på gummorna vid Kornhamnstorg. Huru många arkitektoniska problem skulle inte då lösas: riksdagsplan och Gustav Adolfs torg till Ragnar Östbergs glädje ett svallande och svalkande hav, samfärdseln förmedlad av eleganta gondoler och lyxmotorbåtar. Nordens verkliga Venedig. Det bleve något för Rolf och najaden Kellerman att starta friluftsvägen på Norrmalmstorg med kulörta lyktors sken.

Det är väl gramskapet till Nilen som gjort vår modärna farao kung Fuad av Egypten så sympatiskt ständ mot det element ur vilket Moses en gång hämtades att han vid festbanketterna i London inte druckit annat än vatten. Lever man så naturligt i Kleopatras gamla hemland? Hon var ju bekant för att dricka pärlor upplösta i vin. Hennes nutida efterträdare tar inte ens pärlan. Emellertid vet man hur litet sammanhang det kan finnas mellan de styrandes levnadsvanor och folkets. Kung Gustaf lär väl knappast gå hårt åt sin Slottstappning, kronprinsen är en hängiven nykterist och vid namnet på vår statsminister vattnas det i mund på en W-6 broder, fastän inte på rätta sättet. Men än lär det dröja innan det heter i fesmiddagsreferaten: vid Porlavattnet (Patrikskällan 1919) begärde generalkonsul Pettersson ordet —

Nej ännu vill tydligen svensken ha kvar något av den glädjekälla som enligt hans mening rinner upp i glaset. Det behövs, menar han, för att skingra livets svärmod, av vilket man förresten kan få se yttringar på de mest oväntade platser. Å rutan till salongen på ett Vaxholmsbåt varnade jag häromdagen ristade några krumelurer som vid närmare studium befunnos vara bokstäver och stavade man ihop orden fick man följande mindre pölerade än uppriktiga hjärtesuck: oräkneliga dagar kvar på det dj-a Gråbo. Då Gråbo i folkmund är detsamma som Vaxholms fästning har

man inte svårt lista ut att det är en beväring på permission som på det sättet ristat sitt missnöje med militärlivet. Inskriptionen har ej gjorts med diamant, sådana blixtra väl i allmänhet inte kring knektarnas knogar, men hållbar är den tydligen och såvitt inte någon patriot sätter armbågen i rutan får Vaxholmsbolaget länge än segla omkring som en ofrivillig förmedlare av antimilitaristiska upprop.

Apropå olämpliga inskrifter är det tydligen nödvändigt att hålla sträng uppsikt över försöken att smugga in vanprydande skyltar till förfång för den vackra infarten till Stockholm. Många föregående försök ha blivit bortmötade men det hjälper inte, envisa som flugor söka de komma igen. Nu senast sitter på södra landet en stor skylt som anser det nödvändigt upplysa samtiden om att *Muddringar utföras av Skånska cementgjuteriet*. Kunde inte gjuteriet vara vänligt och hålla sig nere vid Öresund så länge?

Från denna sydliga landsända som förser oss med så mycket gott kommer meddelandet att vi fått en ny riksdagsman. Vaktmästaren

“Vad skall hon heta? Jungfru Margreta.”

Det är tid att sjunga denna gamla ballad i ny travestering. I Kungliga Slottet i Bryssel — eller kanske det blir på Laeken — gör snart en ny prins eller prinsessa sin entré. Vad skall han eller hon heta? Den som med sitt förslag på namnlängd kommer närmast det de furstliga föräldrarna själva välja har rätt att på tidningen Iduns bekostnad bjuda ett litet fattigt storstadsbarn på en månads fri lantvistelse. När och var få vi närmare överenskomma om med vinnaren.

Det finns en försvarlig namnlista, som man kan tänka sig att kronprinsparet Leopold skall välja på vid namngivandet åt sin förstfödde. I första rummet komma naturligtvis namnen på de båda föräldrarnas och deras höga föräldrars namn ifråga. Således: *Astrid, Sofia, Lovisa, Thyra* och *Leopold, Philippe, Charles, Albert, Meinrad, Hubertus, Marie, Miguel* respektive *Oscar Carl, Wilhelm och Ingeborg, Charlotta, Carolina, Fredrika, Lovisa*. Kronprinsens föräldrar, konungen och drottningen av Belgien heta *Albert, Leopold, Clement, Maria* och *Elisabeth*. Vare sig det blir prins eller prinsessa kan den lilla högheten kallas *Maria*. Om vi minnas rätt gjorde kronprinsen sin beryktade giljarfärd incognito under namnet *Philippe*, vilket alltså bör vara föräldrarnas särskilt kärt. Det är heller inte uteslutat att kronprinsessan Astrid kommer att yrka på något av namnen *Oscar, Gustaf, Kristian, Fredrik, Hankan, Harald, Waldemar, Hans, Knut, Erik, Kristoffer, Magnus, Olav, Sverker* eller *Margaretha, Ulfhild, Rikissa, Dorothea, Anna, Thyra, Ingegerd, Kristina*, alla historiska namn ur svenska och danska konungäätter. *Victoria*, namnet på kronprinsessan Astrids älskade "tant Vicky" är henne särskilt kärt, liksom *Barbro* och *Sigrid*, namnen på ett par av hennes bästa flickväninnor. På kronprinsens fadersida ha, utom *Leopold* och *Albert*, de enda namn som förekommit på Belgiens tron, namnen *Clément, Ferdinand, Eugène* och på spinsidan *Charlotte, Clémentine, Leopoldina*, och *Stephanie* släkttraditioner.

Sen kunna vi ytterligare öka ut listan med ett par namn som romantiken och sagan vävt samman med Belgien. Det är *Blanka*, (Blanche av Namur) den svenske konung Magnus Erikssons drottning och *Elsa* av Brabant, Lohengrin sagans hjältnia.

Det gäller således att med hjälp av denna namnlängd och i största möjliga mån följande de regler för tradition och pietet som kunna tänkas gällande inom respektive konungahus sammansätta den blivande belgiske tronarvingens eller den lilla svensk-belgiska prinsessans namn och insända förslaget till Iduns redaktion. Märk kuvertet med "Kronprinsessan Astrids feriebarn".

vid epidemisjukhuset i Ystad har nämligen korats att på Helgeandsholmen i Stockholm lägga hand vid de politiska farsoter för vilkas behandling han tydligen anses ha de främsta förutsättningar. Man har inte hört att överläkaren på platsen ansetts värdig till denna hederspost. Men han är kanske mera omistlig. Hur vore det att först som sist sätta riksdagssysslan på lotteri?

Om det är politik av Kemal pascha att döpa om Turkiets gamla huvudstad till Kemalie vill jag låta vara osagt, förmodligen apar han bara efter de andra vederdöparna i Europa. Stockholm har dylika namnförändrade huvudstäder både i öster och väster och får väl säga om sitt ännu omodärniserade namn som Carl Larsson: här kommer jag med min gamla Karin. Det är bara regementena som ändra benämning här i landet. Dock inte Hästgardet. Någon försyn för Blå prinsen har man väl ändå.

Vännen Kemal har modärniserat sin huvudbonad också och en av de mera skrattretande fotografier man minns från senare tider var ett porträtt av hr paschan utstökad i cylinder. Samtidigt försvinner den höga hatten från huvudena i de mer civiliserade huvudstäderna. Dock eftersom modet går i cirkel ha vi kanske 50-, 60- och 80-talens moder här igen. Låt oss emellertid se pragmatiskt på saken. Varför har krinolin, turnyren, halmtaket samt stormen försvunnit. Jo förklaringen är enkel. Bilismen! I en öppen bil flyger en cylinder av, i en täckt blir den chapeau-claque. Vad en krinolin skulle förvandlas till tors man inte tänka på.

Därmed ha en del händelser förutom kongresser och möten som ingen människa gitter syssla med passerat revy och kvar återstår endast att på sedvanligt sätt plåga den arma läsaren med en liten vers som blivit hoppådad i en som skalden smickrar sig med att tro allvarlig stund och som utan ringaste samband med världshändelserna heter

Sång till blodet.

Rinn röda blod igenom ådror svala
flyt, flöda, flod förgylld av kvällens sol.
Från hjärtats källa mellan stränder smala
din väg går framåt till den frusna pol
där stelnat hav på dunkla gåtor ruvar
förseglade till domedag av säkra skruvar.

Dock än min laddning till seglats jag stugar
och lyfter ankar på min röda flod.
För ingen storm jag nu mig mera gruvar.
Jag känner skutan, vet att hon är god
och för mig bort från fjärran vilda trakter
där faror lura ibland katarakter.

Ty fyra glas ha allaredan slagit
bakom mig är en het och krigisk dag.
Pirater har jag mött som byte tagit
men ock fått ärr utav mitt nappatag.
Nu far min brigg med fredligt spända segel
på flodens blanka drömlikt stilla spegel.

Så rinn då flod och spegla höga himlar.
Likt namnlös å du sköter tyst ditt kall.
Invid din brädd ej av turister vimlar
att se ett Niagaras stolta fall.
Turbiner ej ge furstliga inkomster
men vid din åkant växa lyckoblomster.

Vackert eller hur? Det är så en sömmerska kan få något fuktigt i ögonvrån.

Nu väntar vattenbärningen. Il faut cultiver notre jardin...

CELESTIN & KOMP.

Både kameran
och filmen
bör vara
av märket

KODAK
EASTMAN KODAK COMP.

Alla fotografiska artiklar,
framkallning & kopiering genom
HASSELBLADS FOTOGR. A.-B.
Göteborg - Malmö - Stockholm

DEN MODÄRNA UNGA FLICKAN

AV GREVINNAN AV OXFORD OCH ASQUITH.

JAG LÄSTE FÖR NÅGRA VECKOR sedan i "The Daily Mail" en artikel under-tecknad "En modern flicka" och med rubrik: "Vad jag tänker om våra äldre".

Den unga damen påstår, att de flesta av hennes jämnåriga "knappast komma ihåg en tid, då det icke var krig", att den atmosfär av sorg, som omgav dem, hade en allvarlig, nästan skräckinjagande verkan, och att de voro förfärade vid "utsikten att påtaga sig fullvuxet folks ansvar". Varje person med eftertanke instämmer i denna tanke. Men var denna känsla utbredd?

Det måste den ha varit, men få vittnesbörd därom nådde mig. Som jag bodde i nr 10 Downing-Street från den 14 augusti 1914 till december 1916, såg jag på nära håll krigets fasor och följder, och mitt hjärta röddes för den yngre generationen, som jag mötte och kände. Det tycktes mig orättvist, att den strålande ungdomen med sin barnliga glädje och underbara förväntningar skulle tystas ned. Det var något hjärtskärande i att se ungdomens omedelbarhet dämpas ned och dess kärlek oförmögen att torka tårarna på sina kära, eller distrahera deras sinne. Många av oss trodde, att vad denna unga dam skrev skulle visa sig sant, att, genom att se vänner och släktingar tillhörande en annan generation icke vara i stånd att dölja den ångest, som gnagde deras hjärtan, deras egna hjärtan skulle överväldigas av ansvars-känsla och att de skulle bli påverkade av dessa fruktansvärda erfarenheter, som annars lyckligtvis besparas unga flickor.

Men vem kan säga något dylikt om den unga kvinna, kriget utvecklade? Om jag skulle kritisera den moderna unga flickan — vilket just är vad man bett mig om i en kort utläggning — skulle jag säga, att hon aldrig någonsin hört talas om kriget. Härmed menar jag icke att ansluta mig till de olycksprofeter, som fördöma våra "flappers". Jag anser, att unga flickor nu för tiden äro precis likadana, som de voro när jag var ung. De hava alltså samma snabba skratt, runda knän, tjocka anklar, söta ansikten och trevliga sätt. De uppskatta sina egna landsmän, gifta sig knappast för pengar, tro — emedan de icke kunna koncentrera sig — att de fylla ut sitt liv, och äro sällan på något vis anmärkningsvärda.

Men underligt är, att långt ifrån att vara överväldigade av den ansvars-känsla, som blivit en följd av den ångest, som för-mörkade deras ungdom, ingå de mera huvudlösa, kärlekslösa och vanvettiga äktenskap under och efter kriget än vad som är för-enligt med de teorier, som uttryckts av den unga dam, som är föremål för min kritik.

*

Jag går över till en annan artikel, synlig i "The Daily Mail" och där finner jag mig kunna samtycka. Kriget har lämnat ett permanent inflytande efter sig. Alla unga män och många unga kvinnor ha funnit sysselsättning nu för tiden, och den "flapper" får man nu leta efter, som vill gifta sig med en överksam man. Som jag själv är dotter till en industriidkare och har en energisk läggning, har jag aldrig kunnat tänka mig att gifta mig med en man, som

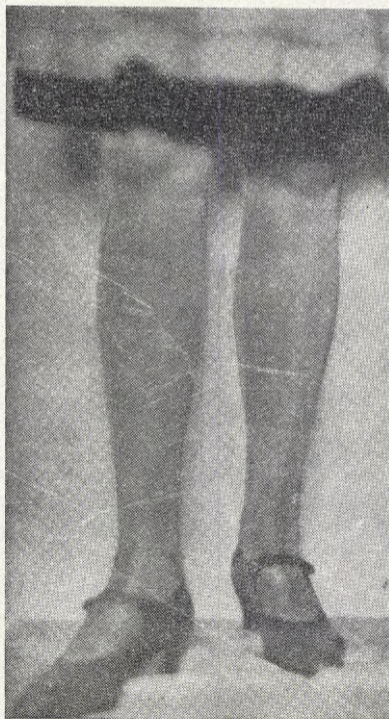

Denna vackra, unga stockholmska, nybakad gymnastikdirektör, är så frigjord att hon begagnar enkel-tjusare.

Brist på vördnad för samtidens stora namn och brist på intellektuellt temperament, anser den bekanta lady Asquith vara de största fe-len hos våra dagars unga kvinna, näst det att hon så ofta "kastar bort sig". Vidare presenterar lady'n ett kraftigt försvar för den moderna ti-den, jämförd med den gamla.

inte hade något att göra, men jag var nära att gifta mig med flera stycken, som endast hade intresse för sport.

De högdragna, tränande hjältinnorna och de mustaschprydda, muskulösa hjältarna i den Viktorianska tidens romaner hörde mera

Kjolar som exponera ett par, tyvärr ofta nog fula knäskålar, möta vi både i Stockholm och Ystad och Vimmerby, men knappast i Paris. Där är det var-ken modernt eller anses höra till god ton.

samman med fantasien än med det verkliga livet. När jag klandrades av dem, som voro äldre än jag, för mina ikliga flirter — det var nämligen sed på den tiden att vid 17 års ålder gå direkt från skolrummet till altaret — sade jag alltid, att jag skulle gifta mig med en premierminister. Detta hör just inte till mitt ämne, såvitt man inte vill lyssna till mitt råd. Till varje ung flicka skulle jag vilja säga: Gift dig med någon, som är dig över-lägsen, och till varje ung man: Gift dig med en kvinna som har gentlemannens alla egen-skaper.

Det är det verkliga klagomålet, jag har att framställa mot mitt kön av idag: de äro sällan "gentlemen". Jag tror, det var Pascal, som sade: "Kvinnor hava varken smak eller avsmak", och det är verkligen förvånande att se, huru många förtjusande unga kvin-nor, som gifta sig med odågor trots att de ha sysselsättning. Den ursäkt, som finnes för de flesta dårskaper nu för tiden, är, att vårt nervsystem icke är vuxet den moderna tidens jäkt och larm. Film, motorer, telefoner och aeroplaner ha utträngt all vila.

Denna åsikt delas icke endast av rättsmedi-cinska doktorer utan också av framstående lä-kare. Man skulle ha kunnat tro, att kriget skulle ha jävat denna osäkra teori. Var och en tillhörande den klass, om vilken jag skriver, äter, dricker och sover för mycket. Det var endast, när kriget gjorde detta omöjligt, som hälften av mitt köns griller och nerver försvunno. Men doktorer, liksom vi andra, tänka vanemässigt och på felaktigt sätt. Ingen människa har enligt min erfarenhet någonsin tagit skada av för mycket arbete. Diligens, droskor och schäser gingo utan tvivel långsammare än bilar, men de, som sutto inuti desamma, voro troligen lika otå-liga att nå sina destinationsorter, och detta med större skäl.

Telefoner rädda oss från ändlös tidsut-dräkt. Jag vet, att väntan på svar å mina kärleksbrev, vilka svar avlämnades av man-nen, som sopade gatan, var mera nervslitande än att göra upp 20 möten per telefon.

Radio, som med undantag måhända för Marconitelegram, är det mest anmärknings-värda i vår tids uppfinningar, är icke alls upphetsande för nerverna, och den moderna dansen är så stillastående och monoton, att folk, som befinner sig på ett åldersstadium av mellan 60 och 80 år kunna hålla om var-andra, skaka och foxtrotta bland de yngsta varje natt om de vilja.

Kläder, som togo timal att knäppa igen i min ungdom, dras nu över huvudet precis som en chemise, och med utgångspunkt från att kavajkostymer och mjuka hattar nu lä-ras både av bovar och dandies, förmodar jag, att varken toaletter för Bond Street eller operan upptaga mycket av en mans tid.

*

Den mest anmärkningsvärda förändring, jag ser hos den moderna unga flickan, är hennes brist på vördnad, uppskattning och intellektuellt temperament. Till och med unga kvinnor med universitetsutbildning kunna sitta bredvid framstående män och öppna munnen endast för att stoppa in mat. Jag kan verk-

(Forts. sid. 737.)

Ahlgrens
NOBLESS
Ger djup glans — Smetar ej.

SÖMMERSKAN SOM VANN 50,000

MODEBREV FRÅN VÅR PARISERKORRESPONDENT.

NU ÄRO DE STORA KAPPLÖPNINGarna över. Grand Prix är utdelat och balen, som avhölls före säsongens förnämsta löpning, var helt enkelt lysande. Den ägde rum som vanligt på Stora Operan och gick i romantikens tecken. Hur vackra voro ej kvinnorna i sina stora hårklädslar med paradisfåglar och turbaner "à la juive" samt ofantliga sidenkjolar över krinoliner, hur svärmiska männen i sina ljusa frackar, höga fadermördare och korta polissonger! Och hur gräsligt såg det ej när hela detta sällskap av "lejon" och "lejoninor" dansade charleston.

Modepriset är också utdelat. Nu återstår endast militärrevyn den 14 juli — och säsongen är officiellt avslutad.

Modepriset är något nytt för året. Det är en naturaliserad fransman, Monsieur Rosenthal, rysk till börd, som instiftat detta pris och utfaller det med icke mindre än 50,000 francs. Som han är en stor filantrop, grundare av fria yrkesskolor för kvinnor, tillfaller summan icke den dam som är nog lycklig att få visa sig i en så elegant dräkt, utan det modehus som förfärdigat toaletten och som skall utdela belöningen bland arbeterskorna på den atelier som förfärdigat densamma. De stora modehusen ha olika atelier för promenaddräkter, balklänningar, eftermiddagsklänningar, och dessa atelierer äro även uppdelade i olika salar för enklare och dyrbarare kläder inom de olika branscherna. De dyrbaraste förfärdigas naturligtvis av de skickligaste arbeterskorna.

I Paris är själva syendet en konst. Sättet att hålla nålen, att lätt föra arbetet. Få sömmerskor i Norden har det handlag som erfordras för att arbeta i en första klassens atelier. Det vet jag av erfarenhet. Några skickliga sömmerskor hemifrån som jag placerat, har ej motsvarat de fordringar som första klassens atelierer uppställa. Detsamma gäller fransyskor som ej känna de modernaste metoderna. Statens fackkurser för utbildandet av skickliga sömmerskor taga flera år!

För att återgå till Monsieur Rosenthal och hans pris, så betraktas han väl i skrivande stund av de små midinetterna som ett slags skyddshelgon för vilken det lönar sig att bränna ett vaxljus, så israelit han är. Årets pris erövrades av huset Jenny. Vilken ära. Och tjugufem arbeterskor erhöilo där ur vinnarskans händer två nya tusenfrancssedlar. Det är ju som en saga. Men nu kommer det vackraste i historien. De lyckliga avstodo en del av belöningen till kamraterna på de andra ateliererna inom modehuset. Också stod glädjen i högan sky.

Vem uppbar nu detta mästerverk, och hur såg det ut? undra väl mina läsarinor. Den

Modskapelsen som befanns värdig monsieur Rosenthals pris på 50,000 francs.

Ett av säsongens stora evenemang i Paris är utdelandet av det nyinstiftade modepriset. Här få vi en livfull beskrivning av händelsen i fråga och av Jenny's creation, som erövrade utmärkelsen.

Ett ståtligt jubileumsår

får den vara med om som prenumererar på *Idun* under 1927, då "*Damernas egen*" fyller 40 år. Tiden är nu för halvårsprenumeraration — glöm ej att anmäla er som prenumerant.

Iduns jubileumsskrift

utkommer under hösten och medföljer gratis till *Iduns* prenumeranter, även till nyttillträdande halvårsprenumeranter. Jubileumsskriften blir ett förnämligt praktverk, värdigt *Iduns* traditioner som Sveriges kulturella kvinnotidning. Ingen möda och kostnad skall lämnas ospard för att fira ett ståtligt jubileum. I jubileumsskriften, som kommer att omfatta cirka 100 sidor och innehålla ett flertal konstbilagor i färg, medarbeta Sveriges bästa pennor, bland vilka flera höra till *Iduns* medarbetarstab sedan många år.

första frågan är lätt att besvara. Den bars av en vacker varietéaktris, Mademoiselle Pépa Bonafé. Den andra är däremot kvistigare. Ty man kan väl beskriva klänningen och giva en fotografisk bild av densamma, men den utsökta harmoni som vilade över hela uppbyggelsen, kan man svårigen återgiva med ord. Den måste ses! Toaletten var i blek lilas. Det är ju en färg som är så vacker för den som den klär, så distinkterad och poetisk. Materialet var chiffon. Av detta lätta, böljande stoff var såväl klänningen som capen, vilken dessutom hade en krage i äkta plym i samma ton. Hatten var i lilas filt, en av dessa former som sluta tätt, tätt till huvudet, och gå ner över öronen. Tvärt över kullen gick ett tvärveck i form av en tiara. Hela toaletten var sålunda på en gång originell och typisk för sommaren 1927.

Filhatten, som sluter tätt intill huvudet som en dykarmössa eller en lufthjälm är ögonblickets favorit. Man ser dessa hattar alldeles utan något slags garnityr med öronlapparna nerklippta i filten — eller de göras av fjädergarnityr. Längre kan man ej komma i förenkling av den kvinnliga huvudbonaden. Men jämnsides med denna torrhet, som nått sin kulm, går en motsatt strömning. Denna får sitt utslag i de stora capelinerna av finaste fläta eller crepp som man ser och vilka äro så kvinnliga och mjuka i linjen, och detsamma kan man ju säga om plymboan som åter är uppe på allvar. Den kan betraktas som kvinnlighetens apoteos.

Jag vill även berätta att på de stora baler som givits i säsongslutet, jag talar då ej om kostymbalerna, har man sett en hel del chinchjonger. Lös-chinchjonger förstås. Huru dessa sitta fast på de kortklippta huvudena är svårt att förstå.

På kapplöpningarna har sommarskinnen haft goda tillfällen att visa sig, då vädret varit kyligt. Vackrare än fantasiskinnen är sommarhermelinen i gulbrunt. Kragar och uppslag av ofödd kalv syns ännu — men detta skinn är på retur. Ehuru det är kläd-samt, det måste erkännas. Men vad som är fasligt är hela kappor av kalv vilkens skinn icke skattats i dess allra spädaste ungdom eller först sedan kalven blivit fullvuxen. En päls av dylikt skinn kan möjligen få komma med på bilturer, men på stadsgatan är den en styggelse. En dylik bläsigt kossa gick före mig häromdagen på Stora Boulevarden. Instinktivt tittade jag ner på marken om den ej lämnade efter sig några visitkort.

I en stad som Paris ser man både det som är obegripligt vackert i modeväg och det som är obegripligt fult.

PARTOUT.

EKSTRÖMS JÄSTMJÖL

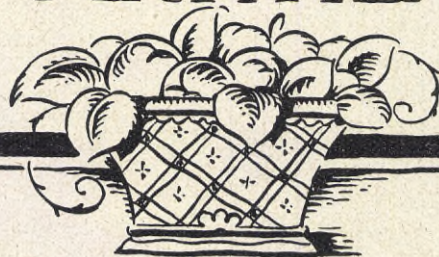

ALLA SOM BAKA HEMMA
inse värdet av Ekströms Jästmjöl. Ju bättre brödet har jäst i ugnen, desto bättre, mera välsmakande och lättmjält blir det. Använd därför alltid Ekströms Jästmjöl.
— Cream-Phosphatpulvret med den underbara jäskraften.

IDUNS JUBILEUMS-ARTIKLAR

SOMMAREN 1899 BODDE JAG OCH min familj i Leksand. I denna socken och genom färder och besök i flera andra av Dalarnas socknar fingo vi många tillfällen att lära känna Dalarnas allmoge. Flera ljusa, glada och vackra minnen bevarar jag från denna sommar, och vi knöto med kullor och masar vänskapsband som hållit livet ut. Men jag gömmer också på ett par hägkomster av mera säregen art, som visa hur ännu på denna tid gammal vidskepelse och skrock levde kvar i bygderna. Och de synas mig utgöra en kulturbild värd att bevara.

Rask Kari var nu en gammal krokig och utsliten åttiåring, men i sin ungdom hade hon varit en ovanligt ståtlig och kraftfull kulla, som när det gällde kunde bära en tunna råg på ryggen. Hon hade på 1840-talet ofta varit i Stockholm och gjort affärer i hårarbeten. Icke mindre än nitton gånger hade hon till fots vandrat den trettio mil långa vägen dit med skinnpåsen på ryggen. De täta affärsresorna till den svenska kulturens och bildningens centrum hade emellertid ej haft ringaste inflytande på hennes anars vakna sinne. Hon bibehöll de gamla generationernas naiva åsikter och synpunkter, och var en avgjord fiende till de moderna rörelserna. När därför en gång en granne föreslog att hon skulle följa med och höra ett föredrag i skolhuset, svarade Rask Kari på sitt drastiska sätt: "Annat slag, din halvtoka! Jä har snart läfva i 100 år å jä har allär för väri mä på nö töcke fjoll å int kommer inga Rask Kari mä på nö töcke nu håller. Dä ä fäll oskapli lell, hur folkje ska spökjas och hitt på myckje galskap nu för tida. Du får gå ensam du te domdä tammölkusan te skolstugu."

Full av vidskepelse som hon var, försökte hon bota sina ålderdomskrämpor med allehanda kvacksalverikonster. Hennes osvikligaste medel var att "slå ut". Detta tillgick sålunda, att man skulle samla sju saker av sju olika sorter, t. ex. sju fjädrar, sju hårstrån, sju ullgarnsändar o. s. v. Härpå hålldes en vattenskvätt, och så skulle detta slås i älven en torsdagskväll i månsken. Men obrottslig tystnad skulle iaktas på hela vägen ända till besvärjelsestunden vid älven. Och mycket riktigt mötte jag den gamla häxan en torsdagskväll med en kruka i handen. Månen sken på de fladdrande vita hårtestarna, hon stödde sig tungt mot käppen och pustade och stönade. "God kväll, Kari", ropade jag, "vart ska du gå?" Intet svar, hon vände ej ens på sitt hemska gamla häxhuvud.

Jag följde på avstånd efter henne ner till älven. Där slog hon ut krukans i sju olika reprisar och var gång mumlade hon: "Tag du igen ditt och ge mej igen mitt!" Huruvida

Minnen av Dalarnes allmoge.

Av

Calla Curman.

Av vår vördade doyen professor Calla Curman har Idun haft nöjet mottaga denna läsvärda kulturskildring från en bygd där skrock och annan gammal vidskepelse länge än levt och lever kvar.

mörkrets furste tog hennes krämpor och gav henne sjufalt sin hälsa igen kan jag ej förtälja, ty jag reste strax därefter. Men nog kändes det underligt att bevittna en sådan scen Anno Domini 1899!

En dag kom den unge konstnären Emerik Stenberg och frågade om jag ville följa med honom till Lok Anders borta i annexförsamlingen i Djura kapell. Stenberg, som bott flera år i Leksand, var som ingen annan förtrolig med folket, talade deras mål och målade deras liv. På konstutställningar i Stockholm, Berlin och München ha hans präktiga Leksandstyper tillvunnit sig stor uppmärksamhet. När man fick slå följe med honom i stugorna, öppnade sig allas hjärtan med förtroende. Han var som en av dem, tyckte folket.

Det var ungefär fem fjärdingsväg från Leksands kyrkby till Lok Anders stuga. Endast gamle Anders och en sondotter voro hemma, de övriga voro uppe i fäbodarna. Det var så övergivet och tyst kring stugan, som om vi kommit till den förtrollade skogen. Så dök en skygg skepnad fram, en jänta med okammat, utslaget hår, gult som halmen på åkrarna, klädd i bara en sliten, kort kjol och ett oknäppt lintyg, så att den kraftiga halsen och barmen syntes. Mitt utrop: "Är detta skogsrået?" gav ett spontant uttryck åt hela den sagostämning som omgav oss på alla håll. Huldran hoppade emellertid snabb som en hind över gårdesgården, visande oss att hon var alls inte ihälig baktill — och försvann ur vår åsyn. Men "skogsrået" hade talat om för gamle farfar att det var kommet främmande till gården, och nu kom Lok Anders stultande emot oss med ett brett välkomstgrin över sitt groteska ansikte, och snart var samtalet i full gång mellan honom och den unge målaren. Det var som om jag mött en människa från femtonhundratalet, allt med den underligaste blandning av fornkristendom, rövaremoral och liderlighet. Man fick ej vara buskablyg, när han berättade sina ungdomsminnen och livserfarenheter; man fick svälja mycket för att få mottaga en så egendomlig kulturbild som gamle Lok An-

ders gav. Hans ungdomshistorier hoppar jag av lätt begripliga skäl över, vill blott nämna att de drastiska skildringarna ej berättades med cynisk mening att göra kvinnfolk förlägna, utan med naturmänniskans fullständigt naivt brutala öppenhet.

Gubben begagnade de gammalsvenska dativformerna. Så sade han t. ex. "på bänkom", "på stolom". Han kunde hela delar av gamla och nya testamentet utantill och filosoferade mycket över helvetesstraffen. Han berättade oss vidlyftigt om ett besök han gjort i "gammel Jerks" underjordiska rike och kunde in i minsta detaljer redogöra för hur alla sorters laster få sitt straff därnere med satanisk grymhet. Dalafolket är ett fantasiens folk och de äro ofta liksom barn i sin förväxling av fantasi och verklighet. Slutligen berättade han för oss hur han en gång haft påhälsning i sin stuga av självaste "ondilen" eller "styggemannen". Och det är inte lätt att få det vidskepliga folket att tala om den fruktade "Gammel Jerk", ty det anse de mycket farligt. Rönspellas moster i Ullvi, "Urväderskärninga", som folket kallade henne, svarade en gång när man bad henne förtälja hur "ondilen" såg ut när hon fann honom bakom härbret: "En tocken omöjlig en ska inte inga människa ens völe se te å tal om." (Inom parentes må nämnas en egenhet för dalmålet, nämligen att där begagnas flera negationer bredvid varandra, så som "inte säga allsint' åt inga människa". Så skrev t. ex. en dalkulla i ett brev till mig: "O, måtte aldrig vårt vänskapsband ej brista!")

Ja, nu fingo vi emellertid den ytterst sällsynta förmånen att höra berättas av Lok Anders om hans bekantskap med den lede, när han gjorde visit i Anders stuga. — Jag återger historien helst med Lok Anders egna ord, som jag i hast upptecknade:

"Han kom rullande at gölve just söm e' socknystan... jä sku koxe jä hurn såg ut... int' var'n lik folk å int' lik kriter hell, å hornar hadd'n på all vis, just söm'n ä oppmåla'... Å han feck tag i mä, den förbaskade jäköln och klämde mej så innerli rasande, så jä va int go te anda ell rör mä. — Vet du hur jä vardt lös frå gammel Jerk? — Jo, sir du, jä kom ihåg Herrans bön, 'Fader vår', — å så släppt han mä — men då pass' jä mej lell å slog'n mä störom jä fick fatt i, så hä vardt ull åf'n. Kom inte allri mer hit din förbaskade fan sa jä — å så vardt jä åf mä'n."

När vi äntligen skulle bryta upp, föll det Lok Anders in, att som han var en gammal gubbe och snart kunde gå ur tiden, så ville han icke att hans stora medicinska rön — han kvacksalvade nämligen ibland — skulle dö

(Forts. sid. 738.)

CAP
Nötter

Nougatchoklad
av högsta kvalitet. 1 kr. pr. ask.

FYRA SMÅ PRINSAR I SMÅBARNSSKOLAN

Prins Eugen.

"Blå prinsen."

Konung Gustaf V.

Prins Bernadotte.

DET VAR EN GÅNG, DÅ EN PRINS var en prins, även på skolbänken. De som en gång på 60- och 70-talen voro kamrater med konung Gustaf och hans tre bröder skulle ha funnit det snart sagt opassande, om deras små furstliga kamrater en dag uppträtt i helt vanliga borgerliga kläder. Prinsarna hade sammetskostymer och därtill halvhöga saffianstövlar, en stass som betraktades med respektfylld beundran av de övriga pojkar. Det är ovisst hur nutida beskowiter skulle behandla en jämnårig prins om han uppträdde utstofferad i något slags uniform. Men det

är så gott som säkert att en modern prins inte skulle låta någon makt på jorden förmå sig att ta på sig något som vore avstickande från de andra pojkarnas kläder.

Vidare är det nog ganska olika beträffande umgängestonen. Prins Lennart tillät sina klasskamrater att dua sig och det gör också unge prins Carl. Troligtvis förekom intet titelceremoniel på Lundsberg heller. Men tanken på att ens i den mest uppslupna stämning kalla någon av de små sammetsklädda söner till hertigparet av Östergötland för an-

nat än "Prinsen" skulle aldrig ha uppstått hos deras kamrater.

Det var drottning Sophias önskan att hennes söner en tid skulle gå i vanlig pojkskola, utan att där åtnjuta någon fördel framför de andra eleverna. 1869 skrevs prins Gustaf, nuvarande kungen, in i Beskowska skolan och gick kvar där till och med fjärde klass. Längre tid voro inte heller hans bröder beskowiter, men det var i alla fall så mycket att de förvärvat sig en liten krets vänner med vilka de behållit kontakten och umgåtts med som privatmän livet igenom.

HERRN OCH FRUN ÄRO SKILDA BARA PÅ SEMESTERN, SOM VÄL ÄR.

Fruarna ska ha semester.

De självförsörjande fruarna få det nu som oftast. En ny kategori har dykt upp på pensionaten, frun som har ledigt en månad, frun som reser utomlands en månad därför att hon har ledigt. Hon har en anställning, därmed följer en given ledighet och världen skulle synas henne rasa, om hon inte toge ut den.

Hembiträdena ha semester. I år för första gången har jag sett annonsen: "Vikariat" som gällt hembiträden. (Jag svarade på en, den som annonserade var en ung lärarinna. Jag bad om omgående svar, för eventuellt andra dispositioner, men den unga lärarinnan lät mig sitta där — hon svarade aldrig. Att lära sig svara på sådana brev borde ingå i "hembygds-kunskap.")

När de två kategorierna nu ha regelbunden ledighet, borde även de hemmavarande, strängt arbetande husmödrarna också få sin givna ledighet. Liksom hembiträdena.

Och jag tror att vi skulle få massor av lyckligare äktenskap på det sättet.

Ty herrn och frun skulle nämligen inte ha ledigt samtidigt.

När man är nygift är det en självfallen sak att man skall fira sommar tillsammans.

Och så blir det när allt kommer omkring något av en besvikelse. Under dessa trettio fria dagar vill herrn segla, frun inte, frun vill svärma i skogen (och höra honom säga vackra saker) han finner det högst besvärligt och löjligt att gå och kliva i skogen. Så vida man inte plockar svamp — då blir det alltid gräl för att hon går till höger och han till vänster. Eller fiskar — finns ett äkten-

Semester på var sitt håll är i ett äktenskap enda möjligheten att få kärleksbrev igen, påstår Vera von Kræmer som vill att frun skall ha semester på sitt håll liksom herrn på sitt.

skap så lyckligt, där inte mannen behandlar frun "som om hon vore medlem i familjen" när hon ror och han lägger ut nät? Blir inte semestern alltid en stor besvikelse för frun, därför att hennes man de trettio dagarna visar sig vara ingenting annat än en tidnings-slukare? Eller tidningsgourmet — och mellan tidningsmålen smälter han det lästa, orörlig som en boorm. Eller hon flirtar och han får skämmas. Eller o ve, han flirtar och hon faller tårar?

Det finns ju par som kunna fotvandras tillsammans och byta strumpor sida vid sida, men så översinnliga människor äro fåtalet av oss.

Tvärtom, i sommarledighetens primitivitet plattas kärleken till och varder ytterligare tillplattad.

Det svider i början med den där ensamma semestern. Det är en ren tragedi först.

Men sedan befinns det, att det sprider sig en angenäm värme över det hela, äktenskapet och tillvaron, precis som efter en dusch.

Man har ju breven. Och breven bli vanligen förtjusande. Det var länge sedan man skrev till varandra — flera år sedan, kanske. I början är det rent av tafatt att skriva igen. Vad herrn tänker, vet jag inte, men frun kanske tänker: nå, det där var inte som när vi voro förlovade! Men ger hon sig till tåls och skriver *själv* som då vi voro förlovade, då ska man få se, att hon kanske får rik-

tiga Strindbergsbrev — ni minns de där breven, som Strindberg lät den äkta mannen, som var på sjön, skriva: "Min lilla topplanta." Topplantan varierar alltefter herrns yrke, men semester på var sitt håll är i ett äktenskap den enda möjligheten att få kärleksbrev igen! När ett svenskt par varit gifta några år, kanske de inte muntligen säga varandra så glödande saker, som våra föreställningar låta italienska och franska män säga till sina älskade (fast det har jag nu min privata tro om. Jag tror att nordbon älskar mer, men pratar mindre.) Men skriva dem kunna de.

Och så kommer man hem från semestern. Och det kan vara en fest. Det blir alltid en fest att komma hem — rummen se fina och stora ut, det är roligt att gå på sina gator, roligt att dra i sina lådor. Det blir ännu mera fest, om herrn och frun träffas och få se varandra och den ena dukat upp en liten måltid för den andra (det goda, som man fått undvara) och man får prata. Ty se — herrn hör på, när frun pratar! Den enda gången på året hör han på. Och svarar och gör inpass. Och hon är brun eller han är brun och båda delarna är förfärligt trevligt och gör att man ser på varann.

Och har det så blivit ett malhål någonstans eller pelargonierna äro torra, så bry er inte om det, kära fru. Det är världsliga saker.

Semester på var sitt håll (det blir till och med kanske två sådana skilsmässor på året) det är, när allt kommer omkring, ett medel att låta de "världsliga sakerna" sjunka undan för de förblivande.

VERA von KRÆMER.

Blodbrist
Fås å alla apotek — Begär originalflaska å kr. 3:50
IDOZAN A
svagt avförande.

övervinnes snabbt med IDOZAN, erkänt bästa järnmedicin. Angriper ej tänderna. Förordas av läkare.
IDOZAN B
ej avförande.

Flossamattor, Gardiner, Möbeltyger
Slitstarka, färgäkta, vackra.
Konstfliten, G:la Höghskolan, Göteborg.

THORVALDSENS KÄRLEKSSAGA I ROM

PORTVAKTARDOTTERN SOM BLEV DET PÅVLIGA SÄNDEBUDETS MAKAS OCH BILDHUGGARENS ÄLSKARINNA.

THORVALDSENS VERK har, som allt här i världen, varit underkastat modets växlingar. Det är icke så förfärligt många år sedan litet var tillät sig att rycka på axlarna, då detta namn nämndes. Men nu upplever både hans konst och monumentet över densamma en verklig renässans. Allt större skaror befolka de många salarna — det alltför länge sovande templet fylles av nytt liv.

En icke ringa del av förtjängen härför tillkommer tvivelsutan muséets nuvarande direktör, den kände konsthistorikern, dr Th. Oppermann. Genom sina nyanordningar — bl. a. av Thorvaldsens rum med dess dyrbara minnen — har han fört den store döde och hans berömmelse närmare än någonsin inpå livet av oss, sena och förvirrade tiders barn.

Men dr Oppermann nöjer sig ej med att vara en förträfflig museidirektör. Han har föresatt sig, och lyckas säkerligen också, att giva oss den stora samlade, överskådliga "Boken om Thorvaldsen". Man har — trots att Thorvaldsenlitteratur naturligtvis förut finnes — hittills saknat ett verk sådant som det dr Oppermann nu är i färd med att fullborda: en lätt överskådlig framställning av lagom bredd med en värdering av de många verken inom en ram av de yttre levnadsförhållandenas gång. För tre år sedan påbörjade författaren sin ingalunda lätta uppgift med volymen "Thorvaldsen, hans Barndom och Ungdom, 1768—1797" (G. E. C. Gads Forlag), däri han gav en fängslande bild av den fattige konstadeptens första, mödosamma vandring mot stjärnorna. Nu har han hunnit till andra delen, som behandlar "Manddomsaarene i Rom, 1797—1819."

I Thorvaldsens konstnärliga utveckling be-tecknar ankomsten till Rom, i mars 1797, den stora vändpunkten. Härmed inleddes under föga gynnsamma förhållanden — motgång, nederlag och själsliga brytningar — en om-läggning av hans konst. De politiska omvälvningarna, som under Thorvaldsens första Romaår följde slag i slag, verkade i hög grad hämmande på konstlivet. De rika främlingarna höllo sig borta; de gamla adelssläkterna stodo på bar backe och måste sälja stora delar av sina samlingar.

Under dylika förhållanden hade unga konstnärer givetvis föga hopp om att få sälja. Och Thorvaldsen hade kanske tappat modet, om han icke i en landsman, den berömda arkeologen Zoega vunnit en vän och därtill en ovärderlig vägledare i forntidens konstvärld. Trots att Zoega i allt var en det exakta vetandets man och för Thorvaldsen fantasien det primära, funno de dock småningom varandra, och Thorvaldsen hade oerhörd nytta av sin lärde beskyddares omfattande kunskaper. En annan dansk, målaren Carstens, utövade jämväl stort inflytande på den unge bildhuggaren. De voro besläktade

Den vackra reliefbilden Caritas.

I Danmark har nyligen utkommit en levnadsteckning över danskarnas stora namn på bildhuggarkonstens område, Thorvaldsen. Ur det intressanta arbetet göras här några utdrag, behandlande bl. a. Thorvaldsens förhållande till en italiensk dam, som kom att spela en stor roll i konstnärens liv.

konstnärnaturer, glödande och opraktiska idealister.

Det var nog gott och väl med dessa landsmän. Men Konstakademien i Köpenhamn

Amor stungen av ett bi.

hade ålagt sin stipendiat att lära marmorhuggning. Hos vem gjorde han det? Man vet det inte. Säker är emellertid, att han arbetade planmässigt och att han fann svårigheterna vid att syssla med marmor mindre än han hade föreställt sig.

Tid efter annan hämmades Thorvaldsen i sitt arbete av sjukdom. Han hörde icke till de försiktiga, som höllo sig hemma efter solnedgång och levde regelbundet. Hans aptit på livet var våldsam. Ännu som gammal man var han en oförfärad pokalsvingare, och när han stod i sin fulla mannkraft, kunde han dricka de mest robusta under bordet. Ung, vacker och stark, tog han kraftigt för sig av de glädjeämnen, som Rom hade att bjuda på. Straffet blev hårt: redan några månader efter ankomsten till Rom fick febern tag i honom. Den följde honom år efter år och lamslog ofta hans arbetskraft.

Förhållandet till fru Uhden torde också ha varit en hämsko. När Th. kom till Rom, var hon gift med preussiska sändebudet vid påvestolen, J. W. Uhden. Hon beundrades allmänt för sin skönhet, som från en italiensk lantflickas enkla ställning fört henne in i societeten. Före sitt giftermål hette hon Anna Maria Angelica Magnani. Fadern var portvakt e. d., och själv hade hon tjänst som kammarringfru hos fru Zoega, tills Uhden förgäpade sig i henne och gav henne sitt namn. En

landsman till Th. förklarar i ett brev, att hennes ögon voro "saa sorte og saa ildfulde, at de, end ikke da hun stod paa Gravens Rand, havde ophørt at brænde med en sydlig Flamme". Hon blev strax häftigt förälskad i den vackra bildhuggaren och var i många år hans älskarinna. Tidpunkten för deras bekantskap kännes icke, men man vet, att hon 1803 separerades från Uhden, trots att dennes romerska umgängesvännen knappast torde ha tagit anstöt av detta "ménage à trois". Det betraktades tvärtom som come il faut, att en dam hade en "cavaliere servente". Det kom emellertid till stora scener mellan de tre medspelare. Uhden hotade med att föra Anna Maria till Berlin. Thorvaldsen var djupt uppskakad, och av brev framgår, att böljorna gingo högt. Den temperamentsfulla italienskan segrade dock, men någon laglig skilsmässa var på grund av hennes katolska religion utesluten, så länge Uhden levde (och han dog först 1835).

Fru U. födde Thorvaldsen två barn, först en son, som dock vid endast fem års ålder rycktes bort. Faderns förtvivlan var oerhörd, men barnet hade inspirerat honom till några av hans skönaste reliefkompositioner, bl. a. "Sommaren", "Hösten", "Amor og Psyke", "Amor og Bakkus" samt "Caritas". Särskilt den sista är beundransvärd, en oföglömlig hyllning till kvinnan som moder.

(Forts. sid. 738.)

Frukostbröd

300 gr. sammalet vetemjöl
250 " fint
4 teskedar Tomtens Bakpulver
2 " socker
1 1/2 tesked salt
1 1/2 matsked smör
3 3/4 dl. mjölk

BEREDNING: Mjöl, Tomtens Bakpulver, socker och salt blandas. Knåda in smöret i den torra blandningen. Rör i mjölken hastigt och arbetar massan till en smidig deg. Dela denna i fyra delar och forma varje del till en rund 1 cm. tjock kaka, som skäras i fyra delar korsvis. Grädda genast i varm ugn.

NÄR KEJSAR WILHELM FRIADE

NÄR HERMINES FLICKDRÖMMAR TOGO VERKLIGHETENS GESTALT.

JUNISOLEN STRÖM-
made in genom fönstret till
järnvägskupén, i vilken jag
färdades mot den lilla hol-
ländska byn, som sederme-
ra blev mitt hem. Det var
den 7 juni 1922 som jag
bröt upp från mitt Saabor
i Schlesien för att göra ett
besök på Doorn efter att ha
fått en älskvärd inbjudan
av Doorns herre.

Efter ett kort uppehåll i
Bentheim, passerade vi
Hollands gräns. När den
holländske konduktören
granskade min biljett och
lade märke till min destina-
tionsort, såg han upp och
sade med låg röst: "Skall
Ni besöka kejsaren?"

Jag betraktade ett ögon-
blick hans vänliga, solbrän-
da ansikte och så svarade
jag ja.

"Det är bra", yttrade
han. "Den stackars kejsaren
måtte vara mycket ensam."

Denna sympatyttring
från en främmande, därtill
en utlänning, gjorde mig
helt varm om hjärtat. Den
gyllene junidagen föreföll
mig ännu mer strålande
vacker än nyss.

"För inte länge sedan", återtog konduk-
tören, "reste en av kejsarens söner med detta
tåg. Han var mycket vänlig och hjälpte mig
när jag skulle föra ut bagaget."

Mitt glada mod var dock blandat med frukt-
tan. Hur mycket var väl sant av alla ryk-
ten jag hört om att kejsarens förstånd inte
skulle förmått motstå den tredubbla förlusten
av kriget, tronen och gemålen. Men innerst
inne fasthöll jag dock vid en tanke, som se-
dan också visade sig vara riktig, den, att alla
dessa rykten om kejsarens sinnessjukdom
voro uppdiaktade och igångsatta av hans fiender,
som fruktade hans återvändande och
som gjorde hans påstådda sjukdom till ett
rättfärdigande av deras fega handlingssätt
att övergiva honom. Deras arbete på förstör-
andet av hans popularitet var verkligen fram-
gångsrikt.

När kejsar Wilhelm 1913 firade sitt 25-
årsjubileum låg världen för hans fötter. En
amerikansk statsman fällde då det yttrandet,
att om tyska folket ställdes inför uppgiften
att välja sig ett statsöverhuvud, valet ovillkor-
ligen skulle falla på Wilhelm II. Och i detta
påstående låg ingen överdrift. Alla hyste en
orubblig tillit till sin monark. Men nu söka
en hel hop politici och fältherrar rentvå sig
för blunder som de begått, för okunnighet
som vållat misslyckande, genom att skriva
sina memoarer och där skjuta all skuld över
på kejsarens skuldror. En gång kommer dock
tyska folket att inse hur orättvist deras kejs-
are bedömts och då blir reaktionen till hans
favör lika våldsam som oväntad.

Kejsar Wilhelm och hans familj i Doorn.

Kejsarinnan Hermine giver här en utomordentligt fängslande skildring av sitt första besök på Doorn och av det viktiga tillfälle i hennes liv då hennes drömmars kung friade till henne.

Hermine's första entré på Doorn.

Resan från Saabor till Doorn tager inte längre tid än 18 timmar. För mig gick tiden fort, det var endast den sista halvtimmen som tycktes mig ändlöst lång. Men så är det ju alltid.

"Det är inte många stationer kvar nu", meddelade min fryntlige konduktör och efter en liten stund ropade han ut: "Amersfoort!"

Tåget gör nämligen intet uppehåll i Doorn, utan resande dit få stiga av endera i Utrecht eller Amersfoort.

På stationen mottog mig förre chefen för gardeshusarerna, general von Domes, som välkomnade mig och hälsade från Hans Majestät. General von Domes är numera chef för kejsarens hovförvaltning i Doorn. Hans sympatiska ansikte uttryckte uppriktig glädje över min ankomst. Han hoppades, sade han, att mitt besök i någon mån skulle bidra till att skingra de tunga moln, som vilat över Doorn alltsedan dess härskarinnas bortgång.

Von Domes ledsagade mig till automobil-bilen som väntade på andra sidan om stationsbyggnaden. Chaufförens ansikte föreföll mig bekant. Det var en av kejsarens tro-tjänare sedan 20 år. Men nu hade signalhornet på hans automobil inte längre samma ljud, det karaktäristiska "Hali-Halo" som alltid förr tillkännagav den kejsarliga bilens annalkande. Var denna välkända signal ljud

delade sig trafiken och läm-
nade en fri väg likt Moses
när han förde Israels barn
genom Röda havet.

Vi åkte ungefär en halv-
timme genom det vackra
holländska landskapet in-
nan en vägvisare med
Doorns namn pekade ut
vägen till den lilla byn.

En sväng — ännu en
halv minut och Doorns
grindar slås upp på vid
gavel.

De båda holländska vak-
terna, som svara för kejsa-
rens personliga säkerhet,
salutera. Vi äro i Doorns
park — på hans domän.

Det skar mig i hjärtat att
tänka, att detta var allt vad
kejsaren ägde. En liten
park, omgärdad av ett hol-
ländskt stålträdsstängsel —

*

Jag satt och tänkte på
mitt första möte med kejs-
sar Wilhelm, vid min syster
Carolines bröllop i Bücke-
burg, under drottning Wil-
helminas beskydd. Nu skul-
le vi återse varandra under
en annan drottning Wilhel-
minas protektion. Caroline
var död. Kejsardömet var

störtat, anfallt från ett bakhåll. Kejsaren
sörjde i landsflykt — — —

Nu stannar bilen framför Doorns trappa.
Kejsaren står framför mig i sin enkla, fält-
grå uniform. Med naturlig chevalereskhet
hjälpes han mig ur bilen, kysser min hand
och följer mig med spänstiga steg in i sitt
hem under främmande stjärnor.

När jag sist såg honom hade hans hår bör-
jat gråna. Nu var det snö vitt. Hur förändrad
han synes mig med sitt skägg! Men den vita
ramen framhäver ännu mer det förändrigade i
hans ansiktsuttryck. Hans hållning är rak och
ungdomlig. Han ser inte ut som en man vars
rygg böjes eller bräcks av ödets slag.

Kejsaren erbjuder sig att följa mig till mina
rum. Han konverserar obesvärat med mig
och med min kammarjungfru, en av mina
gamla trojänarinnor från barndomshemmet.
Så drar han sig tillbaka, går gör toalett och
sitter en stund senare med kejsaren vid en
liten supé i matsalen. Bordet glöder under
massor av de härligaste rosor, skördade i den
kejsarliga parken.

Jag är häpen över kejsarens enkla och na-
turliga uppträdande, imponerad över den
själsstorhet och den hjältemodiga undergiven-
het varmed han bär sina olyckor. Hans ögon
— ögon av blåaste blått, som intogo mig när
jag första gången såg honom ha inte mistat
sin strålgans. Men deras uttryck har för-
ändrats. De tala om namnlöst ve, men också
om obruten själsstyrka.

Kejsaren frågar efter mina barn och talar
om hur djupt min pojkes lilla enkla brev rört
honom. Vi konversera för övrigt om allt möj-
ligt, mest om förhållandena hemma i Tysk-
land. Kejsaren är en vältalare. Man lyssnar

EKSTRÖMS VANILINSOCKER

KEJSARINNAN HERMINE BERÄTTAR

OCH KEJSAR WILHELM VAR NÄRA ATT FÅ KORGEN.

till honom för hans sätt att tala, inte därför att det är kejsaren som talar. Hans tal lik-som elektrifierar. Hans röst, klar och djup, charmerar mig som i forna dagar.

*

"Vad har Ers Höghet drömt i natt", frågade fru Sturm, min kammarjungfru, morgonen efter den första natten på Doorn. "Man skall alltid minnas sin första dröm i ett främmande hus."

"Jag drömde ingenting, sov absolut drömlöst", svarade jag till fru Sturms besvikelse. Jag hade verkligen ingenting drömt. Vad skulle jag drömma om. Drömmar äro ju of-tast ett upprepande av ens innerligaste önsknin-gar och mina flickdrömmar höllo nu på att gå i uppfyllelse.

Då jag tittade ut genom fönstret såg jag kejsaren promenera fram och åter i parken, vän-tande på mitt sällskap till första frukosten. Han vinkade upp till mig med en bukett här-liga friska rosor, dem han överräckte till mig då jag kom ner. Arm i arm inspekterade vi sedan parken tillsammans. Över våra huvu-den slöto de väldiga ekarna sina grenar till-sammans som valvet i en katedral. Kejsaren kände varenda blomma, varje planta i sin trädgård, och många av dem hade han plan-terat själv. Tillsammans matade vi vildän-derna som simmade bland dammens vatten-liljor. Tillsammans njöto vi prakten och dof-ten av kejsarinnan Augusta Victorias rosor.

"Aldrig", sade kejsaren, "ha hennes rosor blommat och doftat som i år. Hon är död men hennes blommor, som hon älskade så, leva. Varje buske höll hon kär. I timmar kunde hon sitta här i sin stol och betrakta sina rosor."

Hans Majestät gick också en grundlig husesyn med mig genom slottet. Varje rum var fullt av minnen av Preussen och av Tysk-lands lyckliga storhetstid. Men den döda kejs-arinnans rum var då som nu husets helge-dom. Hennes ande tyckes ännu dväljas i detta rum, hennes personlighet genomtränger varje ting som hon älskade. Fyrtio års äk-tenskap, trettio års gemenskap på tronen, en så lång och så mycket fordrande samman-levnad måste mellan tvenne människor skapa band som inte slitats ens av döden.

Dagligen vandrade vi under ekarna, dag-ligen insöpo vi rosornas doft allt under det vi diskuterade allehanda frågor, politik, äkten-skaps- och uppfostringsfrågor och gång på gång slog det oss båda huru väl våra åsikter överensstämde. Varje timme gav oss prov på samstämmighet i tänkesätt.

Bland annat talade kejsaren också om de långa hopplösa vintrarna på Doorn. Lika obeskriverligt ljuvlig som sommaren är i Doorn, när rosor och rhododendron blomma, lika dyster och enformig är dess vinter. Kejsaren är där så ensam som Prometheus på sin klippan.

*

"Vad har Ers Höghet gjort med kejsaren", frågade mig general Dommés på femte dagen av min vistelse på Doorn.

Frågan kom så överraskande att jag hajade till. Hade jag omedvetet brutit mot vedertagna traditioner eller mot etiketten vid det lilla hovet? Men generalen lugnade mig.

"Ers Höghets ankomst hit", sade han, "har helt och hållet vänt upp och ned på kejsarens

vanliga dagordning. Jag kommer upp med tidningarna på morgonen, men har inte tid att läsa. Jag infinner mig för att avlämna min vanliga rapport, men Hans Majestät har inte tid att lyssna. Gång på gång har jag försökt få avlämna den där rapporten som han vanligen är så noga med, men det är omöjligt att få hans öra. Jag kan inte få ett enda till-fälle varken före eller efter middagen att be-gära audiens, ty jämt och ständigt är han i Ert sällskap. Hans sekreterare ha fått en oväntad ledighet. Kejsaren har inte varken läst eller skrivit något på tre dagar. Även till dagliga arbete, som han roade och vederkvick-te sig med, har han övergivit, inga träd falla i parken, ingen ved sågas. Kejsaren brukade alltid, med biträde av sin uppvaktning, vattna en del av de växter i sin park som han sär-skilt omhuldade, men också det har han ur-aktlåtit."

"Men, general", protesterade jag, "gör inte Hans Majestät dessa avvikelser från sin dag-liga arbetsordning också för andra gäster som besöka Doorn?"

"Aldrig", försäkrade generalen. "Vårt dag-liga liv har alltid gått efter klockslag. Ända tills Ers Höghet så älskvärt mottog kejsarens inbjudan att komma hit, har icke närvaron av någon gäst, hur högtställd som helst, förmått Hans Majestät att det minsta rubba på sin arbetsritual. Ers Höghet", tillade han leende, "Ni är den första gäst, som fått mata kejsa-rens ankor, det lilla nöjet har han annars helt förbehållit åt sig själv."

Jag iakttog reserverad tystnad inför genera-lens harang, men i trots därav fortsatte han:

"Sedan Ers Höghet kom ha för första gån-gen de mörka molnen vikit från kejsarens panna. Han är inte längre lik en staty i en grekisk tragedi. Ni har återfört honom till sig själv. Det har kommit nytt ljus i hans ögon, ny rytm i hans gång. Tillåt mig, Ers Höghet, att tacka Er för vad Ni gjort för min vördade herre!"

Den dagens afton drack jag te med kejsa-ren i tornrummet. Han hade suttit tyst en stund, då han plötsligt tog mina händer i sina, såg mig djupt in i ögonen och frågade mig om jag ville bli hans hustru.

Jag satt som träffad av blixten. Så nära varandra i åsikter, tycken och känslor som vi kommit under min fem dagar långa sejour på Doorn borde jag i någon mån varit förberedd på att kejsaren förr eller senare skulle göra denna framställning. Jag kan icke neka till att jag i själva verket var nöjd, men jag var på samma gång konsternerad. Min gamla till-givenhet för kejsaren fortlevde ju. Mina gamla intryck blandade med de nya gjorde honom fortfarande till mitt hjärtas furste och min hjälte. Vilken lycka! Men ändå — jag var inte längre en romantisk flickunge utan en kvinna med annan uppfattning av ansvar och som lärt att uppskatta värdet av att vara en fri och självständig människa. Under de två år och tre månader mitt änkestånd varat hade jag framgångsrikt kämpat för undanrö-jande av allt som kunde hindra mina barn och mig att känna full äganderätt till varan-dra. Jag älskade mitt oberoende, njöt av att känna rörelsefrihet. Likt fågeln kunde jag flyga vart jag ville, resa dit min håg stod. Jag älskade sällskapslivet. Efter att så många år ha varit bunden vid min makes sjukbädd kände jag mig ovillig att ingå ett nytt äkten-skap med allt vad det innebar av inskränkt handlingsfrihet och inrättande av mitt liv efter nya regler och principer än de jag fastslagit för mig själv.

Aldrig! Omöjligt! tänkte jag för mig själv.

Mitt ansikte måtte ha återspeglat mina tan-klar. Kejsaren anade den strid som utkämpa-des i min själ. Ett uttryck av yttersta hopp-löshet smög sig in i hans blick. Det nej som jag redan i andanom framställt kom aldrig över mina läppar. Jag tvekade —.

(Anglo-American Copyright. Eftertryck helt eller delvis förbjudet.)

David Bergströms dotter och dotterdotter.

Inga Fors Bergström, en dotter till vår bekante poli-tiker, minister David Bergström är sedan ett par år tillbaka gift med en amerikansk vetenskapsman o. pa-leontolog universitetslär. vid Leland Stanford Uni-versity i Californien, Hubert G. Schenk van Nydeck. Morfar och mormor ha nyligen erhållit denna foto-grafi av deras pigga lilla dotter-dotter Ingrid. Den 14 månader gamla damen ser tydligen ut att

finna sittningen ganska roande. Även hennes mam-ma och pappa se mycket belättna ut med sin tillvaro, vilket heller inte är att undra på, ty kortet är taget — inom parentes sagt i det amerikanska universi-tetets lokaler — 3 dagar innan bröllopet skulle stånda.

Det är Fruksalt

som borttager dåsighet och trötthet och skänker vigör och hälsa, genom att underlätta matsmältningen.
HENRIKSSONS KEM. TEKN. FABRIK, ÖREBRO.

SANITOS

JORDBRUK OCH — KYSSAR

ETT LITET KÄSERI OM KVINNAN OCH JORDENS VÄXTLIGHET.

I DAG, NÄR JAG GICK FÖRBI ETT hus vid en gata, såg jag ett flyttningsskåp utanför porten. Jag stannade, ty det var något på det lasset, som var mig bekant. Det var en blomma. En sådan där liten harsyra, som växer inne i rummen, och som har små skära blommor, som gå en smula i lila. Jag kände det riktigt vemodigt att se den lilla krukans balansera uppe på ett skåp, som låg på rygg på gatan, det såg ut som när ett barn leker med en fullvuxen, som ligger på rygg på golvet. Barnet såg ledset ut och även jag var ledsen. Ty jag har under många år bott på den gatan och haft min förnöjelse av att se hur den skära harsyran vuxit och frodats — den har varit som en oas i öknen på min mörka gata. Den har skänkt mig så mycken glädje. Och nu skulle den flytta och jag kommer aldrig att få se den mera.

Vi kvinnor älska blommor på ett rent personligt vis. Är det kanske för att vi varit blomma själva eller åtminstone fått höra så smickrande saker om våra blomlika egenskaper, som vi känna oss på något sätt mycket mer släkt med en blomma än med till exempel en ormbunke eller ett träd? Eller ligger likheten djupare? Ligger den kanske däri, att vi själva växa och blomma på samma tanklösa sätt, glädja oss lika omedelbart åt solen som blommorna utan att fråga om solstrålarna bestå av atomer eller atomerna äro stoft. Eller är det för att vi som de äro glada att ha levat, glada att vissna, bara vi en enda gång fått blomma, att vi inte som männen sträva efter att sätta möjligast många ringar i trädbarken för att de skall stå där och vittna att vi funnits när vi inte mer är till...

Vi var unga en gång en hel hop flickor, och vi sutto och pratade om kärlek. Där var en som var ett halvår äldre än de andra, och var den enda, som var förlovad.

— Hur känns det egentligen när en man kysser en, frågade en av flickorna.

— Äsch, sjåpa dig inte, sade en annan. Som skulle aldrig du kysst någon karl.

— Jag sjåpar mig inte, sade hon. Tvärtom kan jag inte gärna vara uppriktigare. Jag kanske har kysst många karlar, men ingen har kysst mig. Åtminstone inte på annat sätt

Jordbruk och kyssar, det låter ungefär som Halmstadlax och fortepiano. Att det dock finns någon samhörighet vill den författarinnan bevisa som skrivit detta spirituella kåseri med anledning av vår tävlan om "Kvinnan och jorden". Skriften står nog utom tävlan men förtjänar ändå läsas.

än så där, att man blir varm på ena sidan medan den andra förblir kall, som när man värmer sig på en kamineld.

— Det var ganska bra sagt, sade de andra. Och det utspann sig en diskussion om kyssars karaktär och innebörd.

— Jag tycker att kyssa är som att sitta och titta i solen. Det känns bara stickande och bländande att man ej känner någonting, sade en.

— Jag tycker att det känns som när man

En liten Idunbeundrarinna.

Från en av våra läsarinor har Idun haft nöjet mottaga denna näpna fotografi samt därtill följande text:

Hon heter Rut Maj-Britt och är 2 år. Nu skall hon resa bort från pappa, som därför vill fotografera henne. Sin kära Idun vill hon inte släppa, och den får därför gärna följa med på kortet. Kanske intresserar det redaktionen att mottaga porträttet som ett bevis på att dess-tidning har, om ej läsarinor, så dock beundrarinnor även bland de yngsta årsklasserna av våra damer.

dricker vitt vin, sade en annan, det är så svalt som lemonad, men man blir yr efteråt.

Jag undrade vad hon som var förlovad skulle säga och vad hon ville likna en ordentlig kyss vid. Hon sade lugnt:

— Jag tycker det känns, som när man gräver i mulden under bar himmel en tidig vårdag.

De skrattade alla och tyckte hon var fänig. Men det är egentligen ganska sant, att en kyss liknar den där doften av mylla, som stiger ur jorden. Jag tänkte på det igen häromdagen, när jag gick och grävde i min trädgård en av de där första soliga vårdagarna, som vi fingo till skänks mitt i kylan.

Ty det är något av sol och vårmylla i oss kvinnor, eller kanske hellre av vårmylla i sol, ett vilt eller förvildat mulland, vilket alltid står väntande att någon skall böka eller plöja upp det, välta upp och ner på torvorna och så sin sådd i fåror, medan solen lyser och det svävar små vita moln på en himmel ovanför. Men som kanske ändå allra helst spira av vilda frön, som biet eller fåglarna i miss-tag ha låtit falla ner till oss.

Vi äro så glada att få gro, och vi taga så gärna emot vad man vill så i vårt väsens mylla. Vi äro så glada att spira, att höja våra små hjärtblad över jorden, att breda ut dem mot solen. Vi äro glada om det är nyttiga hushållsfrukter, som drivas fram ur dessa hjärtblad. Men tusen gånger gladare är vi, om det förunnas oss att bära sköna och brokiga blommor, som äro till allas glädje men ingens nytta.

Och kanske är det just vår släktskap med den varma och vårliga myllan, kanske är det själva gröningsproceduren mer än den slutliga prakten, som gör att vi känna vårt väsen vara så släkt med jorden själv, i trots av all charleston och black bottom, i trots av all manlighet och mallighet vi reklamera. Ty vi kvinnor, som i vårt väsen undfå det nya släktet och glädjas av att känna det gro och växa, bära i oss något av jordens egen vildhet och smak för förvildning, i trots av all vår förfining och förkonstling.

ALMA SÖDERHJELM.

Ä R N I A L L M Ä N B I L D A D ?

IDUN PRÖVAR LÄSEKRETSSENS KUNSKAPER.

DEM ÄR ALLMÄNBILDAD?

Gränsen är svår att draga upp men helt säkert roar det litet var att anställa en självprövning — med mer eller mindre tillfredsställande resultat. I en serie ämnar Idun hålla förhör på vars frågor man äger att svara. Det är naturligtvis under inga omständigheter tillåtet att till sin hjälp anlita uppslagsböcker eller ösa ur mera förfarnas personers kunskapsförråd. Idun litar obetingat på läsekretsens ärlighet därvidlag. Den som på egen hand och alltså utan fusk besvarat de flesta av nedanstående frågor erhåller som belöning för ådagalagd allmänbildning en bok efter eget val till högst 15 kronors värde. Vi börja med ett av våra äldsta kulturland Egypten och de flesta av frågorna äro som ni nog finner ganska lätta att besvara. Svaren sändas med åsatta nummer och på kuvertet märkta "Allmänbildning" till Iduns redaktion.

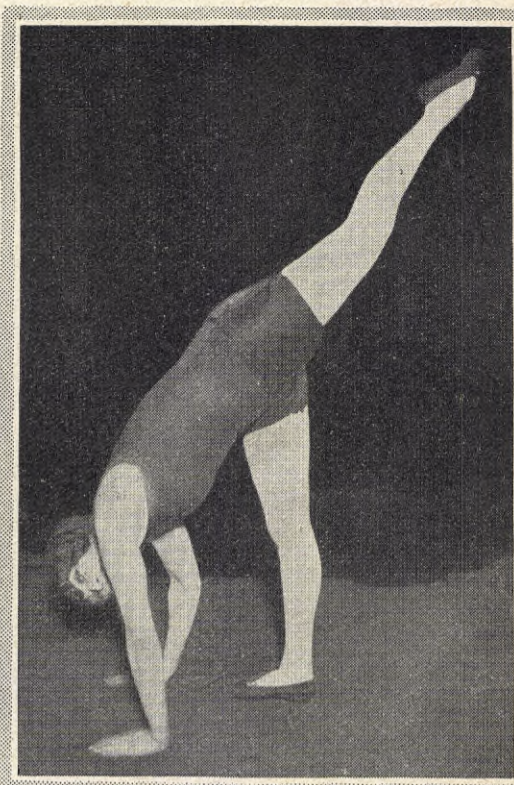
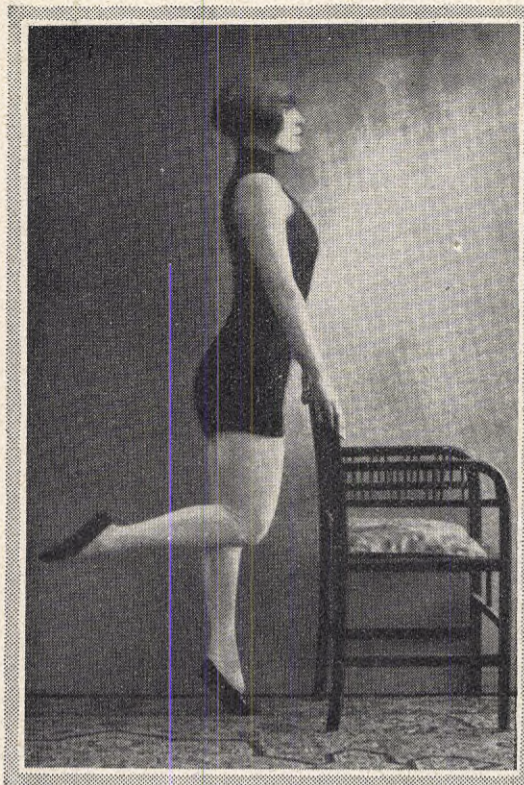

1) Vart gränsar Egypten i norr? 2) i söder? 3) i öster? 4) i väster? 5) Hur många innevärdare ungefär har Egypten för närvarande? 6) Vad heter Egyptens största flod? 7) Om man antager denna flods delta börja vid Ystad hur långt upp i Sverige skulle man sträcka floden för att få in den på Sveriges karta? 8) Nämn någon eller några av Egyptens exportvaror? 9) Vad heter Egyptens huvudstad? 10) Nämn några andra av dess modärna eller forntida städer? 11) Vem är Suezkanalens skapare? 12) Vilken författ-

ning har Egypten? 13) Vilket är Egyptens officiella språk? 14) Vilket är dess mynt? 15) Nämn namnet på någon farao som givit sitt namn åt de största pyramiderna. 16) Nämn några faraoner. 17) Vad heter Egyptens gamla skriftspråk? 18) Vilken fransk vetenskapsman lyckades för första gången tolka denna dittills oläsliga skrift? 19) Nämn några av de gamla Egyptens gudar. 20) Nämn ett par av de fordom som heliga ansedda djuren. 21) Varför besökte Napoleon I Egypten? 22) Vilka voro de berömda ord han uttalade vid foten av pyramiderna? 23) Vad hette den engelska general som stupade vid Khartum? 24) Nämn svenska kvinnor och män vilkas namn på ett eller annat sätt är förknippat med Egypten.

VI HA EN KASSAKISTA I LUNGORNA

BLIXTINTERVJU MED CIRKUSREVYNS NYASTE STJÄRNA.

Från vänster: Pendelrörelsen som ger slanka ben. — Annette Kellerman i sitt element. — Annettes system har allt sina vanskligheter.

DET ÄR INTE VAR DAG MAN FÅR sitta på en teaterparkett och bli instruerad i konsten att göra sig vacker och bibehålla sig ung. Nog var det en god idé av Rolf att ta hit miss *Annette Kellerman*, som är den mångsidigaste attraktion hans revy gärna kunde få. Utom konsten att dansa riktigt klassisk täspetsdans, tycks hon besitta nära nog fakirens herravälde över sina lungor. I glasburken, som Rolf anspråkslöst kallar basängen, gör hon i en sjöjungfrus gestalt en massa förförelsekonster, speglade sig, smyckande sig och knäppande på någon sorts luta, allt medan tiden går och hela cirkus sitter och kvävs å hennes vägnar.

Men dessförinnan har hon exekverat det nummer som väl förtjänar att kallas aftonens clou — demonstrerandet av sitt system. D. v. s. den rörelsegymnastik, som hållit miss *Annette* vid figur och vigör genom lustrernas lopp.

Det är alls ingen oartighet att så här offentligt konstatera att den linjesköna vattenymfen inte längre hör till de helt unga. Det höjer bara värdet av hennes system. Om det är det hon har att tacka för sin slankhet och det fenomenala herraväldet över sin kropp är det allt skäl i världen för de som börjat mogna att praktisera det. Vi säga med flit 'de' för här är det lika väl tanke på herrarna som på damerna.

Det vore synd att säga att miss *Kellerman* skyr något besvär för att ge publiken valuta för biljettpriset. På den enda vecka som låg mellan avslutandet av hennes kontrakt och premiären pluggade hon hos en svensk lärarinna i Hamburg så mycket svenska, att hon hjälpligt kan förklara meningen med vad hon företar sig på scenen.

Det ser fasligt enkelt ut, systemet, men försök och gör tulipanaros! Första gången Ni gör efter miss *Kellermans* bensvängningar bli de inte mycket lika hennes, ni varken orkar eller kan, men det är bara bra, förklarar hon själv. Det hindrar Er från att överanstränga Er. Tappa bara inte modet! En vacker dag är Ni lika 'ledlös' som miss *Kellerman*.

Vi gjorde visit i primadonnans loge efter

Annette Kellerman, vars graciösa lek med bläckfiskar och andra havets vidunder tjustat och skrämt oss från den vita duken, dyker nu livs levande i en glasbassäng i Cirkus om kvällarna så vattnet skvalpar över orkestern. Under ett mellannummer avslöjar hon hemligheten med sin eviga ungdom och lär generöst ut sina konster och knep åt den del av publiken som har användning för dem.

föreställningen och ställde till henne en del närgångna frågor. Hade hon utbildat sig för cirkus? Vilket är var det hon försökte besegra Engelska Kanalen? Och har hon gälar någonstans i det fördolda efter som hon kan uppehålla sig hur länge hon vill under vattenytan?

"Allt det Ni kallar cirkuskonster är bara naturliga rörelser för mig" ler miss *Kellerman* blott. "En människokropp är i sig själv funtad så att man skall kunna äta när man blir hungrig och vila när man blir trött utan att straffet skall följa dessa eftergifter i spåren i form av späckmage och fetthjärta. Om man börjar med mina rörelser i sin enklaste begynnelseform och lugnt och tåligt tar vad man tål dag efter dag överraskar man snart sig själv med att ha övat upp sig till vad de otränade kalla cirkuskonstnar. Glöm inte andningsgymnastiken. Vålgymnastiserade lungor äro en skatt att äga om man också inte uppträder som vattenakrobat eller talare, de tillåta intensivare arbetsprestationer, snabbare gång och de duka inte så lätt under vid en eventuell lunginflammation. För att inte tala om så många drunkningsolyckor som kunnat undvikas om den förolyckade varit en tränad andningsgymnast.

Tror Ni salongen förstår min svenska? frågar miss *Kellerman* till sist. Det är så svårt, men det gör ingenting, det går."

Den sista frasen har varit miss *Kellermans* valspråk långt innan *Couée* blev på modet. Låt oss tillämpa det var i sin stad med avseende på kroppskultur på det att vi må ingå i den gyllene medelåldern med bibehållen slankhet i gestalt och grace, spänstig kraft i rörelsen!

Gymnastik per korrespondens är nu visser-

ligen ingenting som vi tro på men vi vilja ändå försöka att beskriva några av de mest effektiva av miss *Kellermans* rörelser, de som äro möjliga för en vanlig dödlig att utföra. Alltså: Lagg Er raklång på rygg på golvet och för benen, först ett i sänder, sedan bägge med raka knän så högt Ni kan. Efter en tids övning kan Ni snudda med täspetsarna i golvet över Ert huvud! Nästa moment — ligg framstupa, stöd Er på händerna och höj först överkroppen sedan bålen och till sista hela kroppen så att Ni endast stöder Er på händer och täspetsar. Sen gav *Anette* en lektion i hur man tar upp en sak från golvet och, vad herrarna beträffa hur de ska snöra sina skor. Raka ben och framåt böj så mycket det nånsin går! Ge inte tappt förrän Ni kan vila handflatorna mot golvet.

Vadorna äro ju ett rikligt kapitel i vårt kortkjolade tidevarv. Miss *Kellermans* pendelrörelse som hon rekommenderade att utföras 250 gånger i taget, bör ganska snart visa sina verkningar om man är energisk nog. Man stöder händerna på en stolsrygg och håller överbenet stilla medan underbenet svänger runt så länge man orkar. Inte blir det 250 gånger.

"Ställ Er i en öppen dörr", instruerar miss *Kellerman* vidare. "Håll bägge händerna på dörrkarmarna och stig fram och tillbaka så långt Ni kan med raka knän."

Den rörelsen ha vi fått oss rekommenderade för såsom varande alldeles ypperlig för utveckling av bröstorgans muskler. Det är nog så att vi hört talas om och kanske försökt oss på hela *Annettes* system i en eller annan form. Ling har nog stått fadder till det också från alla första början. Vi äro nog ganska bortskämda i avseende på gymnastik och det är inte lätt ens för själva *Amörrika* att imponera på oss. Vi kapitulera kanske heller inte så mycket inför det nya och märkvärdiga i miss *Kellermans* system som inför demonstrantens förtjusande sätt att demonstrera detsamma och den fulländning hon uppnått i behärskaudet av sin kropp.

—ME.

NAPOLEON OCH GUSTAF III PÅ ALMARE STÄKET

HOS DEN 80-ÅRIGE GREVE BJÖRNSTJERNA PÅ HANS MINNESRIKA SLOTT.

Greven och grevinnan Björnstjerna i ett hörn av gustavianska salongen.

ETT STENKAST FRÅN ALMARE Stäket låg på ärkebiskop Jacob Ulfssons tid ett munkkloster. Under vilka omständigheter dess murar revos förmåler ingen urkund, men på dess grund byggdes Almare Stäkets slott. Därav kommer det sig att de som bo där ännu i denna dag leva klosterliv så till vida, att skafferiet är inrett i en munkcell och hela den stora källaren är idel sådana celler med de typiska stjärnvälvda taken.

Den nuvarande herren till Almare Stäket är greve Gustaf Björnstjerna och det var just på hans 80-årsdag som Idun besökte hans hem. Det vita slottet ligger vid slutet av en lång allé av svarta alar och med huvudentrén, gaveln, vänd mot uppfartsvägen. På långt håll lyste genom den gästfritt breda porten guirlander av eklöv och ängsblommor som sirade den långa, gammaldags förstugan. Många villiga händer bland godsets folk hade hjälpts åt att binda den till sin gamle herres ära och från gårdens anställda kom också den jättestora rosen korgen som skulle smycka hästskobordet under middagen.

Det var egentligen inte stort mer än överflödet på blommor och högar med brev och telegram som skvallrade om dagens betydelse. Värden, som kom hem från en promenad, sportklädd och militäriskt rak, blev själv min ciceron, han gick husesyn och förevisade sina släktreliker och fornfynd. Av det sistnämnda slaget innehöll hans skrivrum en hel del. "Det var skattgrävare en gång härute på ruinholmen", berättar han, "och om inte fynden voro så värdefulla så voro de åtminstone intressanta. Ingen hade vetat förr, att man under den tidiga medeltiden hade något slags kanoner. Men se på de där kulorna, det är kanonkulor, sfäriska kulor. Om de varit avsedda att skickas åstad med kastmaskin hade de inte behövt vara sfäriska.

Sen fann de bland annat de här sakerna." Greven visar en efter en av de halvt förrostade dyrgripar som belamra kakelugnsfrisen. Det är en sporre, en stigbygel, några mynt, pilar och en större dryckesbägare, trasig och anfränt. Men ensam för sig på ett skåp står under glaskupa en annan bägare som glänser så mycket klarare. Det är ett krigsbyte från

En kunglig paulun.

Almare Stäkets slott vid farleden till Uppsala ligger på minnesrik mark. Grunden på vilken det vilar har fordom burit ett kloster och det är ej osannolikt att det ännu längre tillbaka varit vikingasäte. Traktens rikedom på ättehögar och andra fornminnen tala för riktigheten av en sådan gissning. Idun skildrar här ett besök på det av minnen fyllda slottet.

Waterloo, medfört hem av greve Björnstjernas farfars bror, som gått i prussisk krigstjänst. Han tog kejsar Napoleons tross och där fanns också Napoleons servis. Nu är den lilla silverbägaren, ur vilken den store kejsaren vederkvickte sig i fält, fideikommiss i Björnstjernska släkten.

Biblioteket och skrivrummet är f. ö. fyllda av, utom böcker, vapen och allehanda ting, som visa att de bebos av en gammal krigare och jägare. Det är tydligt att dessa båda "lyor" äro slottsherrens älsklingstillhåll där han inrättar sig efter eget gottfinnande medan uteslutande husfruns ande svävar över den övriga delen av slottet. I minsta detalj, ända till den brokiga blombuketten på klaveret, är den gustavianska stilen bibehållen i salongen, utomordentligt intressant och föremål för konstkännarens vallfärder. Väggarna där äro nämligen dekorerade av ingen mindre än Mas-

Almare Stäkets slott från parken.

reliez, som målade dem vid samma tid som han utförde målningarna på Haga slott. Ett par medaljonger av Sergel fullborda den gustavianska interiören.

Bredvid salongen ligger ett litet kabinett, nätt och jämt rymmande grevinnans skrivbord, en hörnsoffa och några småsaker. Här har ett lustigt och originellt sätt att pryda väggarna tillämpats i det att man klistrat in ett stort antal gamla italienska kopparstick i väggfälten. Det var överste af Ugglas, eller kanske hans fru, som fick idén att på så sätt hugfästa minnet av sin italienska resa. Familjen af Ugglas tog sig nämligen en tripp till Italien över en hel vinter och denna oerhört remarkabla händelse var en lång tid allmänna samtalsämnet på grannskapets egendommar. Utanför stora trappan till Almare Stäket — eller kanske Forsmarks bruk, som han också ägde — satte översten sig själv och sin familj i den stora resvagnen och färden anträdde. Det är precis 105 år sedan. Man kan se dem där de åkte utan brådska mil efter mil genom Europa, söta far och söta mor i baksätet och mitt emot dem, sittande baklänges och ganska obekvämt på det smala sätet deras lilla dotter som på vägen ner till Rom fick plugga i sig lillkatekesen.

En trappa upp ligger gästrummen och det kan hända en gäst på Almare något så romantiskt som att få vila i Gustaf III:s stora himmelssäng med röda brokadomhängen. Själve general Linder kan bjudas på det sovlägret sedan grevinnan låtit långa sängen gott och väl en halv meter. Så kort hade sängen varit, ty tjusarkungen och hans hov sutto kapprika när de sovo. Också här äro kopparstick — stockholmsbilder av Martin — klistrade på väggarna. Man kan inte låta bli att tänka på dessa oersättliga konstverks öde, om detta slott som så många andra hamnat i schackrarhänder under krisåren.

Jag förrade mig också in i det hemtrev-

(Forts. sid. 739.)

GLADA SOMMARDAGAR PÅ BARNENS Ö

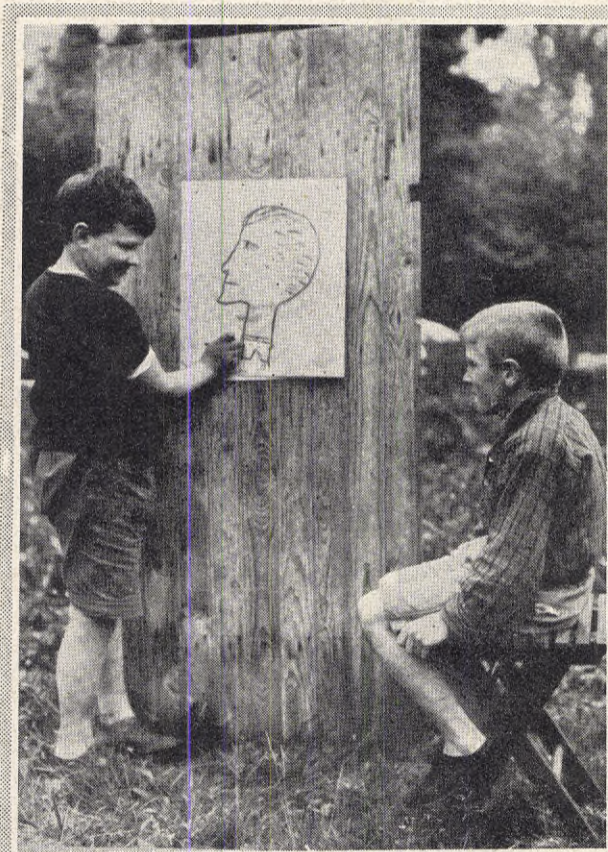
Sommarsol lyser nu över landet och de många barnkolonier Sverige runt som varmhjärtade människor åstadkommit. Mest uppmärksamnad är Barnens ö, där grosshandlare Axel Eliason i år tack vare Barnens dag låter 2,000 barn njuta vederkvickelse i ett stärkande lantliv.

"Jungfrun i det gröna" har många blomsterälskande systrar såsom ses.
Foto Heurlin.

Dans kring majstången — men utan kavaljerer. Gossarna roa sig tydligen på sitt håll.
Foto Heurlin.

En blivande Zorn? Den unge konstnären gör ett porträtt lika konstlöst som ateljén är.
Foto Heurlin.

En liten blindbäck som redan tidigt får erfara hur flickorna lura honom.
Foto Heurlin.

Ett lantligt köksdepartement med hygienisk folbeklädnad.
Foto Wallberg

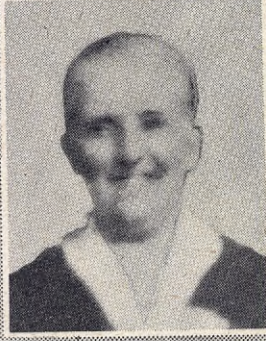
IDUNS PORTRÄTTGALLERI

AGNETA af GEIJERSTAM.
Fröken, Lund. Dotter till
löjtn. Emanuel af Geijerstam
och hans maka, f. Carpelan.
85 år den 15 juli.

EMMA LINDAHL.
F. Billmanson, Ludvika. Anka
efter godsägaren Carl Edvard
Lindahl.
80 år den 23 juli.

ANNA GRÖNWALL.
F. Quensel, Ronneby. Maka
till f. d. regementsläkaren,
d:r J. Th. Grönwall.
70 år den 17 juli.

ANNA URZANDER.
F. Söderstrand, Ryd. Anka
efter komministern A. P. Ur-
zander, Hüradsbäck.
70 år den 18 juli.

ELLEN ARNANDER.
Fröken, Halmstad. Dotter till
häradshövdingen P. Arnander
o. hans maka, f. Svanfelt.
65 år den 14 juli.

GERDA RENGMAN.
Fru, F. Ekström, Stockholm.
F. d. ordf. i Stocksunds-kret-
sen av Röda korset m. m.
65 år den 22 juli.

MUNTA LINDHOLM.
F. frih. Lilliecreutz, Karlstad.
Maka till f. d. borgmästaren
K. Josef Lindholm.
65 år den 23 juni.

OLLY WERLIN.
F. Giertz, Trälleborg. Anka
efter ingenjören Harald
Werlin.
60 år den 19 juli.

AUGUSTA WALLEN-
QVIST.
F. Wästfelt, Skara. Anka ef-
ter borgmästaren Carl Wal-
lenqvist, Ulricehamn.
60 år den 21 juli.

MARIA KLINGSPOR.
F. Rundquist, Sthlm. Maka
till prakt. läk. Staffan Klings-
por. Led. av Diak. fören.
styr. o. styr. för Sällsk. De
Nödlidandes Vänner.
60 år den 22 juli.

MARTHA SILFVER-
HIELM.
Fröken, Gagnef. Dotter till
regementsveter. J. R. T. A.
S. o. hans maka, f. Stenberg.
60 år den 22 juli.

ANNA BENZELSTIERNA
von ENGESTRÖM.
F. Zablocka, Gösbo. Maka
till greve Stanislaus Benzel-
stierna von Engeström.
55 år den 11 juli.

SIGRID LOTHIGIUS.
Fröken, Kristianstad. Sjuk-
sköterska. Föreståndarinna
vid lasarettet i Kristianstad.
Led. av Stadsfullmäktige.
55 år den 17 juli.

HEDVIG DRAKENBERG.
F. von Hofsten, Vänersborg.
Maka till kassören Carl Jo-
han Drakenberg.
55 år den 18 juli.

AMELIE SUNDBERG.
F. Nordvall, Lysekil. Maka
till borgmästaren i Lysekil
Axel Sundberg.
55 år den 19 juli.

TEKLA OHLIN.
F. Nyqvist, Västerås. Maka
till provinsialläkaren, d:r Os-
car Ohlin.
50 år den 17 juli.

ALMA BOKANDER.
F. Christenson, Ljungbyhed.
Maka till majoren och över-
kontrollören Ewert Bokander.
50 år den 19 juli.

AGNES BRANTING.
Fröken, Sthlm. Har nyligen
tilldelats Illis quorum som
offentligt erkännande av hen-
nes arbete för textilkonsten.

HILDEGARD REUTER †.
F. Wickelberg, Hjelmared.
Anka efter majoren Victor
Reuter, Göteborg.
* 1846, † den 1 juli.

INGEBORG AKER-
HIELM †.
F. frih. Bonde, Ökna, Valla.
Anka efter kammarherren,
frih. Carl Gustaf Akerhielm.
* 1853, † den 16 juni.

Lätt, delikat konsistens,
utsökta bakverk garanterar

RUMFORD

— det hälsosamma
fosfatbakpulvret. —

D E N O B J U D N A G Ä S T E N

AV LOUISE HEILGERS.

I ETT SMUTSIGT RUM HÖGST uppe vid Paradisgränden — det finns alltid en paradigränd i varje fattigkvarter, och det är vanligen den dystraste, gråaste och mest beklämmande av dem alla — satt en ung kvinna och sydde.

Det var sommar och himlen ovanför skorstenarna visade en nästan häpnadsväckande rosafärg, men fast det var kvävande hett i vindskupan under taket, var det smala fönstret noga stängt. Paradisgränden anser inte öppna fönster hygieniskt — damm och smuts betäckte allting liksom en matt dimma, och det låg en högst obehaglig doft i luften av unket öl och rök.

En dörr på andra sidan den smala gången utanför öppnades, och Kärleken kom ut på fåspetsarna, nästan som om han varit rädd att väcka den kalla, vita varelse, han lämnat ensam.

En försenad solstråle dansade på dörren mitt emot. Den fångade Kärlekens kringirrande blick. Han tvekade, så suckade han litet, vred om handtaget i dörren och kikade in. Han suckade åter, då hans blick föll på den slarviga kvinnan. Men medan han såg på henne, vaknade förvåning i hans ansikte. Han igenkände i den feta, slarviga kvinnan en vacker ung flicka, som han hade bott hos en gång mycket länge, tills hennes missbelåtenhet och tårar och trumpenhet hade kört bort honom. Ett ögonblick funderade han, sedan stängde han varsamt dörren bakom sig och smög sig över rummet till den plats, där hon satt. Och så hände något besynnerligt. Kvinnan glömde bort att hata. Händerna sjönko ned över arbetet, och i hennes trumpenna ögon kom en plötslig glimt. Hon hade tänkt bittra tankar om Alf — och i tankarna ryst för honom hela tiden. Hennes axlar värkte av slagen i går kväll, hon hade en blåaktig fläck under vänstra ögat...

Plötsligt märkte hon, att hon själv tänkte

En rörande berättelse om ett olyckligt äktenskap, där kärleken dock åter vaknade till liv.

ömt på en annan Alf, Alf med de röda kinderna och de blåa ögonen under frieriets dagar, han som så stolt stuckit hennes arm under sin, då de gingo ut på söndagen tillsammans och slutade upp att smaka sprit för att köpa henne vackra saker. Hur kunde hon veta, att Kärleken vemodigt såg upp i hennes ansikte och bad henne minnas, att det var hans närvaro, som kom det slarviga rummet att synas så outhärdligt, att hon måste skura och putsa det, tills det lyste blankt och fint.

Hon hade gott om tid att göra rummet fint och sedan göra sig själv vacker, ty Alf kom inte hem till te eller kvällsmat. Hon visste, var han var, han drack på varje krog, som han gick förbi på hemvägen. Men för en gångs skull glömde hon att kalla honom vid fula namn, ty Alf från ungdomens dagar var hos henne, den Alf, som så munter tagit henne om livet och gnidit sin unga, sträva

Ett sommararbete önskas!

Damerna inbjudas att förete resultatet av sin sommarflit.

Sommaren är här och denna gång liksom förra året vill Idun söka intressera damerna att uppvisa vad de under denna tid hunnit åstadkomma av handarbete. De många lediga stunderna på båtar, vid badstranden, i bersån etc. bruka ju damerna ofta fylla ut med en virkning eller stickning eller dylikt och det är denna sommarflit Idun önskar uppmuntra genom en pristävling om de bästa virkade eller stickade m. m. sommarhandarbetena. Bidragen till tävlingen skola — åtföljda av returporto och väl märkta med namn och adress — vara Idun till handa före augusti månads slut, var-efter de granskas av Iduns handarbetsexpert.

Tre pris utdelas: ett å 25 kr., ett å 15 kr. och ett tredje å 10 kr.

Dagens bibelord.

Utvalda för Idun av prinsessan Ebba Bernadotte.

Sänd ditt ljus och din sanning, må de leda mig!
Psalm 43: 3.

Jag är Gud den Allsmäktige. Vandra inför mig och var ostrafflig.
I Mosebok 17: 1.

Du skall kungöra mig livets väg, inför ditt ansikte är glädje till fyllest.
Psalm 16: 11.

Vem märker själv huru ofta han felar? Förslåt mig mina hemliga brister.
Psalm 19: 13.

Låt min muns tal täckas dig och mitt hjärtas tankar, Herre, min klippa och min förlossare.
Psalm 19: 15.

O att du ville akta på mina bud! Då skulle frid tillflyta dig såsom en ström och din rätt såsom havets böljor.
Jesaja 48: 18.

Se jag är Herren allt kött's Gud; skulle något så underbart vara att jag icke förmådde det?
Jeremia 32: 27.

Bjud mig, vad du vill, giv blott kraft därtill Du som allt förmår allena! Verka själv i mig allt som täckes dig och behåll mig vid det ena att jag dig av hjärtat alltid frukta må och i trons förening städse med dig stå! Bjud s'en vad du vill giv blott kraft därtill Du, som allt förmår allena!

kind mot hennes. Hon gick till sängs lycklig för en gångs skull, hon glömde sina oförrätter och Kärleken kröp ned bredvid henne, så att hon drömde om kyssar i stället för slag.

Det var mycket sent, då Alf kom hem, och smällde igen dörren, full av öl och dåligt humör. Han svor, då han brände händerna på en tändsticka, han svor ännu mera, då ett tånt ljus lyste på det renskurade golvet. Den där fukten, han kände hur den kröp in i benen. Och sannerligen, var inte fönstret öppet också! Han stängde det bullersamt. "Tusan till slarva! Vänta bara, tills jag får tag i henne!" Han raglade över rummet med näven knuten av gammal vana. Men då han kom fram till sängen, där hustrun låg, stirrade han slött på henne och glömde att slå. Det kammade håret lyste som guld på kuddvaret, han hade aldrig förr vetat, att hennes bröst var så vitt. En av Kärlekens vingar hade fallit över det, då han sov bredvid henne, men det visste icke Alf. Han visste bara, då han lutade sig över den sovande kvinnan, att för en gångs skull kände han ingen önskan att slå henne. Och fast han såg lugn ut, satte sig Kärleken upp och gnuggade sina sömniga ögon. Den förundrade Alf kände plötsligt en doft av rosor. — Så gott det luktar, mumlade han grötigt. Han lutade sig över hustrun. — Jag är ledsen, att jag slog dig i går kväll, Sally, sade han klumpigt. Hon rörde sig i sönnen och vaknade. För första gången på årtal kysstes Alf och Sally.

Vid fotändan av sängen hade Kärleken hakat av sig vingarna och sysslade med att hänga dem över kanten.

*

Ingenting är så skönt som att göra sig hemmastadd, då man väl beslutat sig för att stanna.

Tisdagen den 28 juni sammanvigdes i Stockholm kaptenen vid Östgöta trängkår *Arvid Holmberg* och fröken *Eva von Friesendorff*, dotter till överstelöjtnanten, frih. G. H. von Friesendorff och hans maka, född Rutercona.

Bröllop har firats i Kalmar domkyrka mellan landsfiskalen *Rolf-Seved Tigerhielm* och fröken *Dagny Thalén*, dotter till chefredaktören G. Thalén, Kalmar, och hans maka, född Gyllenstein. (Foto: Winell.)

Att bevara sin hy smidig och len, vit och klar under sommarmånadernas badsejour är synnerligen svårt och lyckas endast för den som till sin hjälp tager ett så utomordentligt *hud-hygieniskt* medel, som den av alla damer för sin angenäma doft och goda verkningar högt uppskattade

Gahns

FARÉNA-CRÈME

det sista framsteget på den moderna skönhetsvårdens område.

Namnet **GAHNS** är en garanti för förstklassigt fabrikat.

Huvudsaken är

att Ni vid inköp av linnevänder övertygar Er om att de verkligen bära Marks fabriksmärke — vikingaskeppet, den urgamla symbolen för nordbons okuvliga mod och styrka, vilken blivit en garanti för det outslitliga, klisterfria linne, som endast finnes i

MARKS

HANDDUKAR OCH DUKTYGER

MARKS LINNEMANUFABRIK A.-B. KUNGSÅTER

Medtag till landet:

— så har Ni ständigt ett delikat kaffebröd till hands vid bil- eller båtfärden.

Landsortskronika.

Av Ullavi.

Shopping.

"Ska du följa till Kompaniet och vända?" frågar jag på traktens tungomål min syster.

Ett så lockande förslag antages naturligtvis utan tvekan. Och snart äro vi framma vid den kling-klingande, margarinannonsförsedda ytterdörren. "Kompaniet" är ortens stora präktiga diversehandel, som med fullt berättigande fått denna hederstitel av oss, då den i likhet med sin höga namne i huvudstaden tillhandahåller allting — nästan — från salt strömming till dinappar, kalvlever och vadstenaspetsar, med ett ord: den förser oss just som det verkliga N. K. med alla våra behov. Fullt med folk men god tid ha vi, alltså kan man halvsitta litet på ett ledigt hörn av den svartmålade disken och följa rulljansen. En förfärligt mager, hålögd man, lik Hungerns älte son, håller just på och parlamentarerar med ägaren till affären. Det gäller ett par hängslen, inköpta för några månader sedan och redan sönder — en så'n oerhörd humbug kan ej tolereras, varsågod hängslena tillbaks och pengarna åter! Protester hjälpa föga, hjälpa inte alls, köpet måste helt enkelt gå tillbaka, när han blivit så skamligt lurad. Tro och heder tyckas sorgligt att säga vara på avskrivning nu för tiden, då något sådant kan ske, men sannerligen nästa gång han köper hängslen ska han ha *skriftlig garanti* för minst två år förkunnar han högljutt och lämnar boden med förörtad uppsyn, trots att han har sina pengar i handen. Det dystra trycket i atmosfären lättas något då han försvunnit, ett par unga flickor våga till och med stämma upp ett skratt, då med ens en andfädd matrona armbågar sig fram: "men nu måste du ge mej ett halvt kilo flott, jag håller just på och gör degen. En krona, sa du. Ja, ja gick då in till skommarn, för han var då skyldig mej en å tretti, och ja trodde ja skulle få't, men inte hade han mer än femti öre. Se här, du får resten en ann da', ja inte ska då dröja länge inte." Och plötsligt vänd till en annan kund: "men va i all världen håll du å köp för fint, kaffekuppår, men hä va fint å krusut. Nej ajö mä er." Nu äntligen är det flickornas tur. Inte att de tyckt illavara att få vänta, nej för all del, de skulle ju köpa tyg till klänning och då kan man inte välja nog länge och grundligt. Nu börjar ett viskande samtal med det kvinnliga biträdet om vilket tyg den och den köpte och vilket garnityr. "Sa du rutigt? Jasså å då modärnt." "Kimona? Ja då kanske då går me två å'n halv." "Vit glansbander, sa du? Ja men hä vore otroli fint. Å ena vit knapp ve varje veck." "Men kanske ändå grönt tyg, du!" "Ocke säg du om då här då? El' då här? Johan, hit å vända ett tag", ropar biträdet plötsligt till en ung jätte, som med ett par långa steg likgiltigt förfogar sig innanför disken. "Nu kan du si ocka fin färger då å på då här", säger hon, kastar upp tyget över ynglingens axel och draperar det i frestande vackra veck på det breda bröstet. Mannekängen står stel och orörlig, vågar knappt andas. Den väljande flickan är likaledes fullt gripen av stundens allvar. Med fjärrskådande blick stirrar hon förbi den draperade ynglingen, rakt ut i den blånande skymningen — kanske ser hon sig i andanom skrudad i den gröna klänningen sväga om på dansbanan och de andra flickorna lika gröna av avund . . . så kommer det med en förlösande suck: "häv inte fram mer, ja tar då där!"

- Steinway & Sons -

Lundholms
Pianomagasinet

Stockholm
Jakobsbergsgatan 39
Göteborg Matmö

Floretta

MILANAISE
DAMUNDERKLÄDER

Sveriges äldsta och förnämsta fabrikat, äro övertäffade i elegans och hållbarhet. Tvättäkta. Finnas i varje välsorterad dameklädning. Obs.! Varumärk. Floretta å varje plagg.

Tillv. end. av A.-B. Floretta, Sthlm.

I varje hem måste
Syster Ellas Sårsalva
(med Burows lösning)
finnas.
Oumbärlig.

Bensintvätta

Överrocken hos Saltsjöbadens Kem.
Tvätt, Sthlm.

Ni vill
magra

Tänk på Eder hälsa och Edert utseende. Hastigt och effektivt minskar Ni Eder fetma genom att använda

Tainy

utan förändring av dieten.

TAINY innehåller inget laxativ eller på organismen skadligt inverkande salter eller droger.

1 flaska Kr. 3:75, 3 fl. portofritt. Finnes hos Eder parfym- och färg-handlare, frisör, eller direkt från

THE TAINY IMPORT, Gefle.

I engros hos A.-B. Parfymeri R.

Barlach, Sthlm 1.

Adamsson & Nyström, Göteborg.

IDUN

Mästersamuelsgatan 45, Stockholm.

Grundlagd av Utgivare:

Frithiof Hellberg Beyron Carlsson

Redaktör:

Eva Nyblom

Redaktionen: Kl. 9—5 Expeditionen: ... kl. 9—5
8660 — Norr 9803 Norr 1602 — Norr 6147
Red. B. Carlsson kl. 1—3 Annonskontoret: Norr 6147
8660 — Norr 402 Annonschefen: 1646

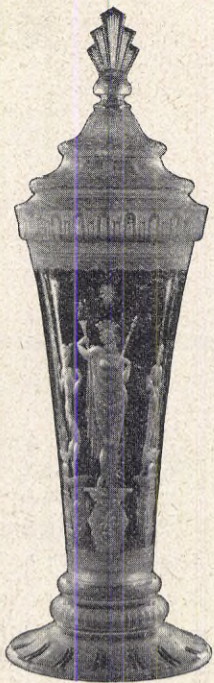
Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt:

40 öre å textside. Bestämd Lediga platser och plats-plats 20 % förhöjn. Hel-sökande 25 öre, pensionat, marg. 55:—, halvmarg. skol- och diverseannonser 30:— pr gång, 20 mm. hög. 35 öre, minimipris 3:50.

Iduns prenumerationspris:

Uppl. A.	Uppl. B.
Praktupplagan	Vanl. upplagan
Helt år	Helt år
Halvt år	Halvt år
Kvartal	Kvartal

Internationellt erkännande

har Orrefors vunnit för sina graverade konstglas. Materialets egen charm, den gedigna konstnärligheten i form och dekor, jämte alla grader i prislägen ha åt Orrefors konstglas skapat en berättigad popularitet över hela världen.

På begäran göras av konstnärerna Gate och Hald förslag till hedersgåvor, anpassade efter visst prisläge, med inkomponerade dedikationer, monogram, vapen etc.

ORREFORS

BRUKS AKTIEBOLAG, ORREFORS

Grand Prix Paris 1925.

Den moderna unga flickan.

(Forts. fr. sid. 723.)

ligen sanningsenligt påstå, att jag och mina kamrater aldrig läto ett tillfälle gå oss ur händerna att bliva vänner med män såsom Mr. Gladstone, Lord Salisbury, Lord Balfour, Lord Wolseley, Lord Milner, Mr. Bir-

rel, Mr. Jowett; såväl som framstående konstnärer och skriftställare.

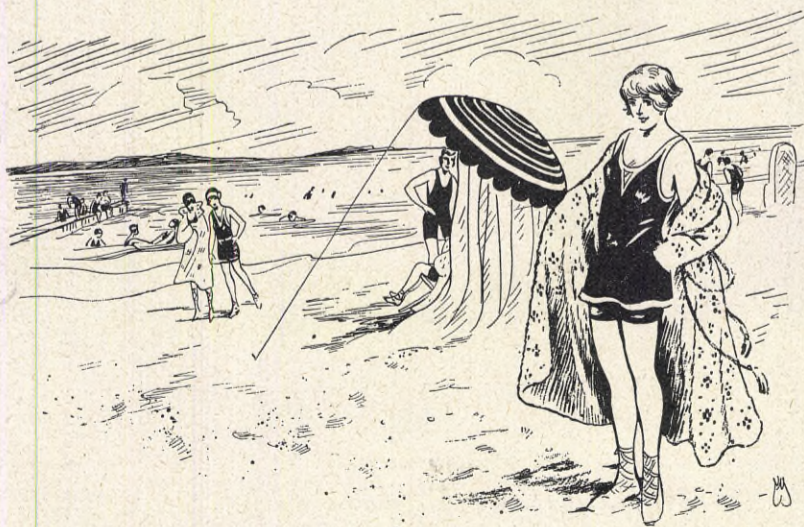
De unga flickorna av idag tro, att emedan de ha mera frihet, deras liv ha mera intresse och vitalitet, och att, eftersom icke något diskussionsämne från födelsekontroll o. s. v. är dem förbjudet, deras konversation är vidlyftigare och måste vara mera värd att lyssna

på. Men friheten är värdefull endast emedan den ger folk tid att lära, hur den stora massan av människor utom egen krets lever. Ingenting gör en människa så trängsynt och fråntager den dess vitalitet som det ständiga stillståndet inom ens egen lilla värld.

Flickor, som ej läst och studerat, tänka och lyssna aldrig. De gå miste om hälften av alla

Vatten och sol

Rena porer — hudens hälsa!

äro sommarens hälsofrämjande gåvor. Baden locka unga och gamla. Runt vår långsträckt kust, i sjöar och vattendrag hör man plask och glada rop.

Låt **Reporia-tvålen** göra Eder sällskap till badet. Den hör till. Den särregna sammansättningen låter Reporia-tvålen lösa och skölja bort allt, som den långa vintern avsatt. Reporia-tvålen gör porerna rena och låter huden fritt insupa det livgivande solskenet.

Tag Reporia-tvål till Eder dagliga toalett-tvål och Eder badtvål. Då väljer Ni den bästa.

Men undvik de okontrollerade efterpningarna. Begär Reporia-tvål — den första och den enda i sitt slag. Säljes överallt å 1 kr. Extra storl. (för badet) kr. 1:50.

A.-B. ELFSTRÖMS TEKNISKA FABRIK, GEFLE.

Ni somnar lätt
i Amorett.

Pyjamas är den moderna natt-
dräkten, och det modernaste
materialet är milanaise i silke och
bomull. Mjuka, behagliga, ele-
ganta och lättskötta äro

Amorett
Damunderkläder

Erhålles hos Eder leverantör av finare
damunderkläder.

Ensamställverkare:
Amorett Konfektionsfabrik,
Stockholm.

NUTRIGÉN

Även blommor behöva näring!
Bästa och billigaste växtnäingsmedel är
Nutrigén. Förpackn. fr. 75 öre pr st. Säljes
hos alla välsort. färg-, frö- & kemikaliehandl.

Tekn. Fabriken Jofur, Stockholm.

**Kvinnan
som du gav oss
manglar
hälst med Avos.**

Husmödrarna
finna hos Avos-mangeln de egenskaper, de
fordra av en god mangel. Tyst och lätt gång.
Ny patentkonstruktion, varigenom även de
största plagg kunna manglas utan att slitas.
För ej Eder handlande Avos, tillskriv
AVOS, Örebro.

Florodol var morgon ny
Förlänar frisk och väcker by

FLORODOL
För Rationell
Hudvård **TVÅL**

Parfymen **FLORA, GEFLE**

Konst. hotevarantör.

anspelningar och nästan hela meningen i en god konversation, som de haft fördelen av att höra. Jag påminner mig i detta sammanhang en historia, som den numera avlidne Lord Morley berättade mig, om en erfarenhet han gjort med en förtjusande "flapper". Vid en middag befann han sig sittande mellan en regeringsledamot och husets dotter. Som han börjat en diskussion med sin Tory-motståndare beträffande Home Rule's förtjänster, blev han chockerad av att finna, att man redan hunnit till desserten, innan han hunnit yttra ett ord till den unga damen. Vändande sig till henne med den älskvärdhet, som var honom egen, frågade han henne, om hon var förtjust i läsning.

"Oh ja då, jag avgudar det", svarade hon med entusiasm.

Han frågade henne, vilken bok hon höll på att läsa. Hon svarade, att hon för närvarande var fördjupad i skildringen av Karl I:s liv. Oviss om vilken biografi hon menade, frågade han, vem som skrivit den. Hon nämnde författaren, ett föga känt namn, en författare med liten auktoritet och ännu mindre ryktbarhet.

"Ja. Jag tror, att jag känner till den boken. När Ni kommer till avrättningen..."

Här avbröt hon honom. Hon satte bägge händerna för öronen och utropade: "Tala inte om det. Var snäll, VAR SNÄLL och tala inte om det."

Iduns jubileumsartikel.

(Forts. fr. sid. 725.)

med honom, utan Stenberg, som "va en töcken oskapli kloker harrkarl", skulle få sig denna hemlighet anförtrodd. "Men kvinnfolk få ass inte hör på, för dom fuskar bara bort'et." Därför drog han Stenberg med sig in i stugan. Men genom den öppna dörren såg och hörde jag alltsammans. Gubbens dåliga ögon märkte inte det listiga kvinnfolket utanför. Och nu följde en underlig scen, som förflyttade mig århundraden tillbaka i tiden.

Inne i stugans dunkel satt den gamle dal-masen frammumlande sina svartkonster och liksom givande särskilt eftertryck åt orden genom att slå upp och ned i luften med sin krycka:

Du ska gå te i bäck, der vattne rinn nolanyfver (nordanöver). Då en går dit får'n int låt et ol (ej säga ett ord) å int' vänd sej om å int säg assinte åt inga människa, hör du hä, Häda å oskapliga noga hä... Då tar'n jol tre gånger ti bäcken å så ska'n bäre hem däda å lägg jola där ä slaji sej ondt å bind e slarfva ikring, så hä ligg kvar. Du ska ha nå kvar ett klockhvarf. Då ska du ta i ett jillköl (eldköl)... se'n får du tala hur du vell. Gör söm jä säj och du kan bote all slags ondt. Häda ä batter hä än nön döktar... men... du ska ha stadig tro" —

Utänför på gården strålade sommarljus — inne i stugan mystisk skymning. Vidskepelens ord viskade på gammalsvenskt tungomål. Det var som symboler av fordomdags mörker och nutids klarhet — en syn från svunna sekel, som ett ögonblick tecknade sin underliga silhuett mot 1900-talets klara luft!

CALLA CURMAN.

Thorvaldsens kärlekssaga i Rom.

(Forts. fr. sid. 727.)

Sönens död var början till upplösandet av ett kärleksförhållande, som bjöd på oupphörliga stormar. Anna Marias ytterst lidelse-

Magsyra, halsbränna och kväljningar

tar man bort med ett glas **Fruksalt-Samarin** som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.

Fruksalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos drog- och färghandlare m. fl.

Cederroths Tekn. Fabrik, Sthlm

Flyglar - Pianinon

**Bechstein
Aug. Förster
Aug. Roth
Laubergor & Gloss**

Billigaste priser och bästa avb.-villkor.
Edert gamla tages i byte.

Illustrationer o. pris gratis på begäran.

A.-B. J. A. Fogelqvists Musikhandel
Norrköping.

Föräldrar!

Edert barns hela framtid

är beroende av den värd och fostran det får i hemmet, långt mera än vad man i allmänhet tror.

At varje mor, som lägger ned verkligt intresse och omsorg vid sina barns uppfostran, kan ej nog rekommenderas, den kände barnläkaren, Doktor M. Blumenthals bok

Om våra barns fostran och värd.

Fjärde upplagan. Genomsedd av f. Professorn och överläkaren vid barnbörds huset Pro Patria i Stockholm Edv. Alin.

Innehåller allt vad mödrar och barnsköterskor böra veta angående ett barns fostran och värd.

Pris endast Kr. 2:25. Rekvideras mot postförskott från

G. ASPLUND,
Bullaren.

Springmadrasser
för alla ligg- o. sittplatser.

Bildynor - Stålmöbler
Bord, Stolar och Taburetter. Försäljes genom herrar Järn- och Möbelhandl. eller direkt från fabriken. Landets äldsta fabrik i branschen. Stor prissänkning från 1 jan. Begär vår senaste prislista.

SKAND. SÄNGRESÄRFABRIKEN
Tel. 344. KARLSTAD. Tel. 344.

**Befria
rumsväxterna
från ohyra.**

Osivikligaste medel är vårt Jofurolbad i förpackningar från 75 öre per styck.

Erhålles hos alla färg-, frö- & kemikaliehandlare.

TEKN. FABRIKEN JOFUR
Postbox 227. Stockholm.

JOFUROL

NI ÖNSKAR
säkert den bästa
filmen för att
uppnå det bästa
resultatet. Prova

PATHÉ

RULLFILM och PLANFILM
och döm själv. Hos alla välsor-
terade fotohandlare.

Generalagentur:
GEORG SCHÖNANDER,
Birger Jarlsgatan 16, Sthlm.

BADKAPPOR
BADDRÄKTER
BADMÖSSOR
BADVÄSKOR
BADSKOR
BADPARASOLL

i senaste nyheter för
säsongen säljas denna
vecka oerhört billigt i
Twilfit, Nybrogatan 11,
Stockholm.

Viktigt
för
sylltningen!

En hadenontablett håller 1 kg.
inkokt frukt eller saft friskt obe-
gränsad tid. Ingen jäsnings- In-
tet mögel. Hadenon är i motsats
till de flesta andra konserverings-
medel fullkomligt giftfritt och läm-
nar ingen bismak.

Hadenontabletter finnas i rullar
om 10 st. till ett pris av 30 öre
per rulle hos alla välsorterade spe-
ceriaffärer.

Finnes icke Hadenon hos Eder
handlare vänd Eder direkt till
O. SUNDSTRÖM & C:o, A.-B.,
Göteborg.

Piska
och Renovera **MATTORNA**
vid Saltsjöbadens Kem. Tvätt.

fulla natur gav sig icke minst utslag i häf-
tiga svartsjuke-scener. Efter en sådan flydde
Thorvaldsen i vrede till Livorno, men det
dröjde icke länge, förrän han fick ett brev
från den förälskade damen. Och så blev det
förstås stor försoning — så länge det varade.

Efter sonens död förklarade Thorvaldsen,
att om han nu överhuvud taget orkade leva,
så bleve det uteslutande för konsten. Icke
ens ankomsten av en dotter kunde förmildra
hans sinne; han ville icke en gång se henne.
Men fru Uhden förstod att hålla sig fast,
trots att hon gång på gång hotade med att
taga honom av daga, ifall han vågade gifta
sig med någon annan. Naturligtvis har det
blivit sagt mycket ont om Anna Maria
Uhden och hennes inflytande på den store
konstnären. Men man bör komma ihåg, att
han med sitt isländsk-vulkaniska blod var en
rätt så vansklig herre. Under ideliga sam-
mandrabbningar höll sig förbindelsen mellan
Thorvaldsen och Anna Maria i många år.
Men när den slutliga brytningen kom, häl-
sades detta med tillfredsställelse av hela
konstnärens vänskrets. Fru U. levde därefter
mestadels samman med dottern.

QVIDAM QVIDAMSSON.

Almare Stäket.

(Forts. fr. sid. 732.)

ligaste biljardrum jag sett. Det var inte den
öde öken som ett biljardrum brukar vara;
där stod en bokhylla, en symaskin vid fönstret
och diverse annat, som tydde på, att kulornas
gång över den gröna filten accompagneras av
flitiga händers sysslande med nålen och an-
dra kvinnlighetens symboler.

Ute på den krattade gårdsplanen bullas det
upp på äkta hetrrgårdsmän lysande gullgul
saft och berg med hembakta kakor. Grevin-
nan skänker i och lägger för och sätter sig
sedan lugnt ned att berätta om sin kära gamla
gård, sägner om döda släkter som bott där,
om Vita Frun som gick i dok och korslagda
armar och bådade lyckliga händelser ända tills
elektriskt ljus och andra moderniteter förstör-
de trevnaden för ett familjespöke. Grevinnan
visar intet tecken till brådska eller nervositet
fast den stora släktemiddagen skall gå av sta-
peln om några timmar. De nästa två dagarna
blir det också fester, då för godsets folk, bort-
åt tvåhundra personer. Allt är organiserat,
lugnt och genomtänkt, på förhand, vi kunna
gott ta värdinnans tid i anspråk och dricka
saft och prata spökhistorier ända till sista
minuten. — Grevinnan Björnstjerna är en av
de sista i leden av en försvinnande kvinnotyp
— den myndiga, hjärtliga slottsfrun, som hade
nog av sin egen värld, hann med allt och räck-
te till för alla. Som hade ro att åka efter häs-
tar, och tid att ha barn och experimentera ut
kakrecept och ta ut vävmönster. Det förefal-
ler att bara vara tidsfråga när allt det där
är ett minne bara.

TH. K.

Om Idun

blivit slutsåld på båtar och tåg
så var vänlig anmäl detta om-
gående till Iduns Expedition,
tel. 16 46 och Norr 61 47.

När hettan är som starkast
och solen tycks stå still,
så tag i munnen Tulo,
min läskande pastill!

Tulo
DEN LILLE
HALSLÅKAREN

A.-B. Förenade Chokladfabrikerna.

Flyg Fula Fluga - FLIT - Flugan Föll.

FLUGAN utkläckes i avskräde, lever av träck och
för bakterier och sjukdomsfrön in i Ederthem.

FLIT befriar inom få minuter Eder hem från
smittospridande flugor och mygg. Det är hygieniskt,
ofarligt och lätt att använda.

FLIT dödar alla skadeinsekter.

FLIT utrotar likaledes väggohyra kackerlackor
och myror. Det tränger in i springor och vrår,
där ohyrnan håller till, och dödar ej blott insekterna
utan även deras ägg och larver. Mot malen och
dess larver är FLIT ett effektivt skydd. Ingående
prov hava ådagalagt, att FLIT icke skadar vare
sig kläder, tapeter eller möbler.

Ett vetenskapligt insektspreparat.

FLIT har efter ingående försök framställts under
medverkan av fackmän, såväl entomologer som
kemister. Det är absolut ofarligt för människor
och husdjur. FLIT har ersatt tidigare använda
medel, ty det dödar **alla** insekter — och gör det snabbt.

Skaffa Eder en FLIT-spruta — och använd den
idag. Saluhålles överallt.

Krooks Petroleum & Olje A/B
Stockholm.

Beckers butiker i Stockholm sälja FLIT.

Iduns korrespondensklubb

Lärlarinna, som känner sig ensam, önskar genom Idun korrespondera med någon, helst herre i 50-års åldern, god och fin med sinna för humor men ock för livets allvar, och som ibland känner sig ensam. *Semestern 1927.*

JURIDISKA RÅD.

Aktenskapsförord.

Fråga: Huru förfara, för att få min troligen snart ärvda fastighet som enskild egendom. Min man innehar affär och vårt äktenskap ingicks för tretton år sedan. Vilket är lämpligast att upprätta äktenskapsförord eller göra boskillnad? *Tioårig prenumerant.*

Svar: I föreliggande fall torde det vara lämpligast att upprätta äktenskapsförord av innehåll, att egendom, som tillfaller endera av makarna skall vara hans enskilda egendom. Sådant förord skall skriftligen upprättas och bestyrkas med vittnen samt ingivas till rätten i den ort där mannen är mantalsskriven. Äktenskapsförordet medför laga verkan från den dag, det ingivits till behörig domstol.

När kärleken bygger bo.

Av *Huguette Garnier.*

Jag har varit och tittat på ett par draperier, som skulle passa bra, vet du!" utropade Laurence glädjestrålade och lade ifrån sig nålen. Philippe vände sig emot henne med penseln i högsta hugg och frågade ivrigt: "Hur se de ut?"

"En gammal äkta Vichy, varm i färgen och alldeles som skapad för vårt lilla hem."

Målaren frågade henne ej vad de kostade. Vad betydde en sådan bagatell som priset på en gammal gobeläng, när det gällde deras sagoslott! I deras drömmars boning skulle en fin gammal bonad gå väl ihop med rottingmöblerna, den blå chinaservisen och keramikkrukorna, som hans "petit amie" redan möblerat deras nya hem med utan att det kostat ett öre.

De hade upptäckt sitt sagoslott av en ren slump på en promenad bland träden hade ett litet hus oväntat fångat deras intresse. Halmtäckt och lågt låg det där och gassade sig i solen. Spindelvävar hängde ned över taggiga buskar och glittrade i solskenet, och från bäcken, som porlade i omedelbar närhet, kändes doften av vårligt vatten.

Laurence tryckte sig häftigt mot Philippe och viskade: "Vad vi skulle ha det ljuvligt här! Vi två..."

Det var ingen sommarvilla för parisare. Helt visst saknades där alla bekvämligheter. Ett anslag var spikat på ena fönsterluckan om att stugan var till salu.

Då de voro hemma hos sig igen i ateljén, ett litet lustigt krypin på vinden i en stor hyreskasärn, sågo de båda älskande alltjämt med sin själs ögon den lilla stugan i skogen. De talade bitida och sent om den och pyntade med det vackraste de kunde hitta på. Och när larmet och dunsterna från storsalens gator trängde in genom fönstret, grepos de av längtan till hyddan vid den vårsvällda bäcken.

På förmedlingsbyråns fingo de kort efteråt veta att huset med tomt och alltihop kostade tio tusen francs.

Solens kyssar
besvara mig ej.
»4711» skyddar för värmens alla obehag.
Begär alltid den äkta **No. 4711** (blå-guldetikett) och tillbakavisa efterrapningarna.
Firman grundad 1792.

No. 4711 Eau de Cologne

Tio tusen francs är ej någon summa att tala om nu för tiden. Så mycket kunde de nog få ihop med god vilja och mycket arbete. Men än så länge hade de ej ett öre till överlopps. Laurence föreslog, att de skulle spara, men vad? Philippe levde i de högre rymderna och drömde om sagolika affärer. En rik konstförståsigpåare skulle en vacker dag upptäcka honom. Som en stormvind skulle han komma inrusande i ateljén och falla i hänryckning framför ett av hans stilleben. Konstnären stod framför staffliet och tänkte sig hur det skulle gå till.

"Vad kostar den här duken?"

"Sex hundra francs."

"Ni skämtar väl? Jag förstår mig en smula på konst. Tio tusen francs bjuder jag! Den är ju signerad av Philippe Leceigne. Går ni med på det priset?"

Den nye Mecenas fick sin vilja fram och lämnade dem förtjust med famnen full av apelsiner, citroner och rundkindade äpplen. Laurence klappade i sina små händer. Varför skulle det inte vara tänkbart? Hon trodde på sin Philippes konst och väntade tålligt på att underverket skulle ske. Visserligen hade hon ej råd att köpa den minsta småsak åt sig själv, men det hindrade henne ej att ständigt tänka ut nya prydnader för det blivande hemmet.

"Vi måste ge stugan ett namn", sade hon en dag ivrig och beställsam. Tänk att de inte hade tänkt på det! De skulle inte spöka ut den med en vanlig namnskylt, som det stod något alldagligt på som Laurence lust eller Välkommen hit, nej det passade inte för deras unga kärleks hem. Han föreslog Skogshyddan eller Konstnärnsdrömmen.

De bestämde sig för det senare, och så var allt klart. Väggar i hallen skulle målas i kalkfärg,

stora salen i blått eller kromgult. Det återstod bara att ordna med gårdsplanen. En bandhund skulle de naturligtvis ha. Den har man alltid nytta och glädje av.

"Tycker du vi ska ta en danois?"

"Nej, det ska vara en Sankt bernhardshund."

"Tror du inte i alla fall att det skulle vara säkrare med en polishund?"

De bestämde sig för att ta en polishund.

Möblerad, målad, med namn och gårdvar låg stugan där. Det fattades bara pengar att köpa den för.

SÄNGKLÄDERNA

Äro de enda sängkläder, som uteslutande stoppas med material, som undergått en modern maskinell rening o. desinficering. De äro de idealiska sängkläderna.

J. Svensson & Bourghardt

Täckfabrik, Tagelspinneri, Fjädderrenseri.

GÖTEBORG.

Grundad 1881.

Erhållas i varje välsorterad sängklädersaffär.

De talade ofta om den, men de reste ej mera ut och tittade på den. Dess bild följde Laurence även i drömmen och tjugade henne. Hon fullbordade emellertid inredningen in i minsta detalj, ändrade minutiöst färger och väggbonader. "Nej, en Vichy kommer bestämt inte att passa så bra. Det kommer att göra sig bättre med ett luftigare tyg."

Allt växlar här i världen. Det kom en dag, då leken ej mera roade Philippe. Om Laurence vaknade upp ur sina drömmar och ville ha reda på hans mening om någon möbel, svarade han tankspridd: "Jaså, är det fråga om den där gamla stugan igen?"

Laurence fick vara ensam med sina drömmar.

Livet blev emellertid drägligare för de unga två. Philippes taylor fingo då och då köpare. Han kunde visa sig ute, blev lite snobbig och skaffade sig finare umgängesvännar. När han kom hem, lade han föga märke till flickbarnets tärda ansikte. Framgången följde honom. Vid en utställning fick han nästan alla sina dukar sålda. Det inbragte honom tio tusen francs.

När han bredde ut sedlarna på bordet för Laurence, satt hon blek och i spänd förväntning. Philippe utlade i överlägsen ton sina närmaste planer. Han skulle ha en ny kostym, betala de värsta skulderna, och så skulle de se sig om efter en bättre bostad.

"Hur tänker du göra med Konstnärnsdrömmen?" vågade Laurence en skygg fråga. Philippe hade för länge sedan glömt de där grillerna, men vid denna oväntade fråga mötte han hennes blick och märkte då, hur mager och tård hon såg ut. En varm våg av deltagande steg upp inom honom, och han låtsade sig bli livligt intresserad av frågan.

"Ja, den ja", sade han, "om vi

skulle fara ut och titta på kåken ett tag." De begåvo sig genast iväg. Det var en våt, mörk höstdag, när de kommo fram till målet, kände de knappt igen det landskap, som en gång så tjugat dem. Allt syntes dem förändrat. Himlen var mulen. Ända in på stugans yttertrappa lågo de fallna löven i stora högar eller summo omkring i polar av stinkande regnvatten. Med solskenet hade det lilla huset förlorat sitt leende behag. Stämningen var borta. Det var bara gammalt och förfallet. Mindre upptagna av varandra synade de nu med spekulantens kalla blick den boning de en gång så brinnande åtrått i sin kärleks vår. Men våren hade flytt sin kos.

Han tittade på klockan, huttande och slog upp rockkragen.

"Nå, vad säger du, Laurence?" Hon svarade ej. Hon blickade hopplöst på stugan.

Philippe var trött på hela historien. Inte katten ville han bo i det rucket! Nu gällde det bara att inte komma för sent till tåget. Han skyndade på henne och utbrast: "Hu landet. Riktiga bondvischan! Att bo här på vintern — tänk vad man kan inbilla sig för dumheter."

Tysta gingo de tillbaka till stationen. Laurence kände sig betryckt och var försjunken i djupa tankar. Var det endast naturen som förändrat sig? Nej, även de hade blivit annorlunda. Deras kärlek hade förlorat den styrka och förtröstan, detta strålande ljus som förskönar allt.

Det började regna. En bondkvinna som bodde vid vägen, ropade till sin lilla dotter: "Skynnda dig och kom in! Det börjar blåsa kallt."

Vinden hade gått över på norr och ruskade i trädens kala grenar. Det unga paret påskyndade sina steg och hunno i tid till tåget. Snart voro de hemma i sin ateljé, där de drömt den vackra drömmen om sitt konstnärshem i skogen. Nu ägde de blott minnet av ett gammalt fult ruckel. Laurence sökte förgäves återhålla sina tårar. De hade med rörande omsorg byggt upp ett drömmarnas tempel. Det låg nu i spillror. Intet fanns kvar av det bo, deras kärlek rett åt dem i skogen.

Semestern.

Berättelse av *Ebon.*

Lilla Judit, kontorsanställd, blek och nervös, skulle ha semester.

"Ja, res nu någonstades, lilla fröken och vila sig ordentligt och kom hem efter semestern med rosor på kinderna och humöret litet bättre, ty annars får fröken se sig om efter en annan plats. Seså, gråt nu inte. Lär att behärska sig. Grätflickor ha vi inte användning för. Och jag tror ingen annan heller."

Med dessa ord sade herr chefen adjö till Judit. Och med näsduken för ögonen gick hon. Och med näsduken för ögonen kom hon hem och berättade allt för modern.

"Semester", muttrade modern, som vanligt iförd köksförkläde, som inte var oskiljaktigt från henne många timmar på dagen, "det är nog gott och väl med semester. Men var ta pengar från att fira semester med. Jag skall laga mat till fyra flickor och tre gossar och en sjuk man och alla pengar gå åt till mat. Ty äta kan ni."

"Vi betala ju för oss", insköt Judit, vars tårar nu slutat rinna. "Ja, väl — något litet — men aldrig en hjälp i hushållet får jag", svarade modern, i det hon planterade ut tallrikarna kring det stora bordet.

"Det fattades bara", avbröt Ju-

dit, "när man kommer trött och förbi från arbetet."

Hur man än dryftade frågan om semestern blev det inga pengar. "Jag vet ingen annan råd", sade modern än att du får resa till tant Livia. Staden där hon bor är frisk och härlig. Där har du fritt vivre."

Fast planen inte tilltalade Judit något vidare, så fick hon antaga den. Nöden har ju ingen lag.

Och så en dag var hon installerad hos fröken Livia Lindé, som hade inackorderingar på vintern, men litet ledigare på sommaren.

Judit satt inne i förmaket. Tant Lindé sysslade i rum och kök, beskäftig som vanligt. Nu var man uppe i syltningstiden. Var gång tant Lindé var inom syn- eller hörhåll, började Judit prata och fråga. Till sist sade fröken Lindé: "Var snäll och var tyst en stund. Jag får ha tankarna med mig, så att jag inte glömer mina grytor och kastruller därute. Läs litet. Här är tidningar och böcker i överflöd."

"Jag är trött på läsning", svarade Judit litet otåligt.

"Handarbete då", föreslog tanten.

"Det är inte roligt", svarade flickan.

"Gå ut och promenera."

"Det är tråkigt att gå ensam", blev svaret.

"Gå och hämta någon. Du har ju lärt känna en hel del."

"Var och en har sitt att göra. Ingen har tid att gå med."

"Kom då ut och . . ."

En ringning på tamburklockan avbröt fröken Lindés tal.

"Var snäll och gå ut och öppna", bad tanten.

"Ånej, gå själv", avböjde Judit ängsligt.

"Hjälp mig då av med köksförklädet och gå ut i köket och släck gasen under alla pannorna", bad tant Lindé. Flickan gick. Om en stund kom tanten ut i köket till Judit.

"Herre Jemine, en av inackorderingarna har oförmodat kommit hem. En av mina bästa herrar. Han stannar. Vilket vill du nu helst. Vill du hjälpa mig i hushållet eller vill du att jag skall skriva efter hjälpredan, som fått semester? Men i detta senare fall får du resa hem. Jag har inte plats till alla. Välj nu själv", sade tanten.

Judit stod inte länge obeslutsam. Hon svarade: "Hem reser jag absolut inte, utan att tant kör hem mig. Då hjälper jag tant för i hushållet, fast hushåll är det värsta jag vet. D. v. s. näst efter att sitta på kontor. Ty det är det mest självmördande arbete i världen."

Så stannade Judit.

Hon blev helt enkelt förtjusande i hushållet under tant Livias ledning och — under inackorderingens ögon, som med allt större förtjusning följde hennes minsta görande och låtande.

När semester månaden för Judit nalkades sitt slut friade han till henne.

"Söt är du och huslig är du, och du är den enda kvinna jag vill ha till hustru", sade han.

Hon svarade ja med glädje och glans.

När Judit kom hem och styrde sina steg till kontoret smålog hon för sig själv. Hon smålog ännu när chefen och hon möttes.

"Ser man på", sade han, "vad den semestern gjort er gott. Nu lyser ögonen och kinderna ha färg och vi gråta inte längre. Nu skall arbetet gå som en dans."

"Ja, jag skall gifta mig nu och skall be att få sluta platsen", sade Judit leende.

"Ser man på", utlät sig chefen,

HORNIMAN'S

"BOUDOIR" kvalité
i bleckburkar

THE

med 100-årigt
världsrykte

"SUPERIOR" kvalité
i aluminiumfodrade paket

hotellets matsal eller om man hellre så vill på det egna rummet.

Kunigl. Lustslott m. m.

Fråga: Kan man i svaravdelningen få reda på huru långt det är från Stockholm till Tullgarns slott? I vilken socken det ligger inom Södermanland? Om det är järnväg dit, vad närmaste stationen heter? Om kungen vistas där nu, eller på Drottningholm? Huru långt det är dit? Är Lovön förbunden med fastlandet, eller måste man taga båt dit? Till vilken socken hör Lovön? Finnes något pensionat eller hotell i närheten till dessa platser eller slott?

Har kronprinsen flyttat ut till Ulriksdal nu? Är det långt dit, och i vilken socken inom Stockholms Län?

Calla.

Svar: Tullgarn ligger i Hölö socken omkr. 65 km. från Stockholm, närmaste station är Vagnhärad (5 km.). Konungen flyttade ut dit på försommaren men vistas för närvarande på Särö. På Drottningholm — c:a en mil från Stockholm — brukar han bo senare på sommaren och på hösten.

Lovön är en församling för sig och förbunden med fastlandet medels broar. På Drottningholm finnas flera pensionat. Däremot ej vid Tullgarn. Det närmaste är i Trosa där det finnes ett gott hotell.

Kronprinsen har för sommaren flyttat till Sofiero i Skåne. Möjligen kommer han att bo på Ulriksdal på sensommaren och hösten. Ulriksdal ligger ungefär 7 km. från Stockholm i Solna socken.

Det sista brevet.

Novell av A. M. L.

När hon den eftermiddagen beställt biljett och varit och ordnat med sitt pass, gick hon hem och satte sig vid skrivbordet. Men hon kunde inte börja brevet hon tänkt skriva. Hon blev sittande med det tomma papperet framför sig.

Hon ville skriva klart och förståndigt, ville visa, att hon var

FRÅGOR OCH SVAR!

Hotell i Göteborg.

Fråga: Var kan man under några dagars uppehåll i Göteborg bo bra och billigt? Sigyn.

Svar: Hotell Atlantic, Hotell Neptun eller Hotell Continental. Det senare i närheten av Centralstationen.

Provning av ägg.

Fråga: Vid inköp av ägg, hur kan man fortast och säkrast prova om äggen äro fullt friska?

Oerfaren Äggköperska.

Svar: Det friska ägget sjunker i vatten medan det skämda flyter upp till ytan. Menar Ni ett sätt att avgöra saken framför disken eller på torget så kunna vi tyvärr intet råd ge, annat än att lita på säljaren.

Barnavårdsman.

Fråga: Vad fordras för att bli barnavårdsman i Stockholm? Sjuksköterska.

Svar: Några särskilda fordringar finnas icke uppställda, ehuru naturligtvis god allmänbildning förenad med erfarenheter från det sociala arbetsområdet samt insikter i barn- och spädbarnsvård äro självskrivna villkor. På grund av den sjunkande nativitetten kommer emellertid någon barnavårdsman ej att tillsättas i Stockholm under åtskilliga år framåt.

Kvinnornas hus.

Fråga: Vad är Kvinnornas hus adress. Måste man tinga rum förut, om man vill resa upp för några dagar? Vad kostar ett rum för natten, kan man få dela rum, i så fall vad kostar det? Kan man få mat för hela dagen, så man slipper gå ut och äta på något annat ställe? O. A.

Svar: Adressen till "Kvinnornas hus" eller såsom dess rätta namn är, Årstaföreningen är Smålandsgatan 20. Sommartid är det mycket stor efterfrågan på rum varför det är bäst att beställa i förväg. Enkelrum kosta 4:50—6 kr., dubbelrum 8 kr., var till kommer 10 % servisavgift. Samtliga måltider kunna intagas i

Hämorrhoider

säker fullständig läkning utan operation med de sedan 25 år tillbaka erkända

Anusol - Goedecke

= Suppositorier =

Anusol Goedecke endast äkta i röda askar med firma Goedecke & Co., Chemische Fabrik und Export-Aktiengesellschaft, Leipzig, etikett och plombering. Varning för värdelösa efterapningar och ersättningspreparat.

För Anusol-Goedecke finns det ingen ersättning.

Anusol-Goedecke upphäver snabbt de ofta svåra smärtorna och möjliggör en lätt avföring. Det desinficerar, torkar och läker de sjuka ställena. Inga narkotiska beståndsdelar. Lätt att använda. Fås på alla apotek.

Begär alltid Vitrums tillverkningar:

Maltextrakt Vitrum, bästa näringsmedel.
Maltextrakt Vitrum med fiskolja, bästa vitaminpreparat.
Mineralvattensalter Vitrum.
Laxérmarmelad Vitrum, bästa avföringsmedel.
Sodapastiller Vitrum, bästa medel mot halsbränna.

FERROL Vitrum, det kraftigaste aptitgivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättsmält, fördrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätt het tages av såväl barn som vuxna.

Tillverkas å
Apoteket Vasens Apoteksvarucentrals
Laboratorium, Stockholm.
Samtliga preparat finnas på alla apotek.

Patenterad i in- & utlandet.

Alltid till hands — aldrig till förtret.

Knappålsautomaten Ideal

på varje skrivbord, symaskin och sybord är ett stort behag i det dagliga arbetet, ty Ideal arbetar med osviktig precision och är alltid redo.

Säljes hos bok-, pappers-, sybehörs- och kortvaruaffärer. Pris för Idealautomat med 100 nålar kr. 2:50. Idealnålförpackning om 100 nålar, för påfyllning av apparaten, 12 öre.

STENSHOLMS FABRIKS A.-B., HUSKVARNA.

Ett trevligt hem

erhålls med en vacker tapet från

Norrköpings Tapetfabrik

Vävskedar,

Solv, Skyttlar, Spännare, Bobiner, Varpor samt övriga vävredskap för hemslöjd köpas fördelaktigast från

John A. Thulin & Co. Vävskedfabrik, Norrköping. Tel. 393. 670.

Bensintvätta

kostymer vid Saltajöbadens Kem. Tvätt.

?? Vill Ni bli smärt ??

Befria Eder från överflödigt fetma, som både är oskön, osund och besvärlig. Utförliga upplysningar sändas fullt diskret mot 50 öre i frim. Andra till 4-5 kg. minskning i vikt pr månad.

MEDICAL-INSTITUTET,
NORRKÖPING 6.

Carl Lundgren

Regeringsgatan 83, Stockholm.
Tel. 139 97.

SKOSPECIALIST
för sjuka och ömma fötter.
Erkänt elegant utförande.

Bataljen i barnkammaren

i går höll på att sluta illa. Våldiga hugg skiftades mellan de stora pojkar, men Lillebror blev offret. Fick en knuff, slog ikull och rev upp ett otäckt sår i pannan. Förstämning och gråt. Tills mamma gjorde sin intré, tvättade ren lillpojken och bredde på sår-salvan. Allt frid igen till nästa olyckshändelse då Syster Ellas Sårsalva återigen blir den råddande ängeln. Den salvan saknas nämligen numera aldrig i husapoteket för att vara till hands vid inträffande malörer. (Annon)

glad och längtade att återse honom. Hon försökte till och med själv inbilla sig, att hon var det, men hennes tankar voro så många och så förvirrade, värmen gjorde dem vaga och lättjefulla, och det enda hon hade en tydlig förmimelse av var en dov oro, den slags hjälplösa nervositet som ovissheten framkallar.

Inte ens ett fotografi hade hon! Hon ville konstruera upp bilden av honom, sådan han ståt, med hennes händer i sina, i detta samma rum för snart ett år sedan. En klok panna, gråblå ögon med ett gott, humoristiskt uttryck, håret mörkt, en aning gråsprängt, gestalten reslig — hon fick fram många detaljer, men konturerna voro obestämda. Bäst mindes hon egentligen hans händer, nästan väl små för en man, men fulla av liv och karaktär, ett par bruna, nervösa händer, som hon kunde se framför sig, när hon ville.

Hon doppade pennan.

"Käre vän, jag har en stor nyhet att förkunna: jag skall resa hem och kommer att vara i Wien redan om tio dagar. Vi skall alltså återse varandra. Jag vet inte, varför tanken att träffa Dig så snart, gör mig på något vis rädd. — Jo, naturligtvis vet jag det! — Det är ju nu ett år sedan de fyra dagarna vi voro tillsammans för första och enda gången. Ett år sedan vi möttes på tåget till Versailles, å, jag tycker det är som i går! Minns Du parken, där dimman låg mellan träden, minns Du de fallande bladen kring "le temple de l'amour"?

De följande dagarna, då vi strövade omkring på Paris gator, som de båda främlingar vi voro, kvällen vid den okände soldatens grav och bifärden därifrån, över Concorde-platsens ljushav till de mörka gatorna på vänstra stranden, — är det verkligen så länge sedan? Den sista kvällen . . . Jag tog avsked av Dig med en viss saknad, som jag skilts från många annan tillfällig vän, som berett mig glada stunder. Jag vet inte, vad Du tänkte då. — Där emot minns jag min glädje vid Ditt första brev; det ligger här bredvid mig under i packen. Vad där är många! — Jag måste undra nu, som jag gjort ibland, om det är rätt att sluta vänskap genom brev. Käraste, jag har älskat Dina brev, ingen kan ana, vad de betytt för mig, antingen jag varit glad eller ledsen, ensam eller omgiven av vänner. Jag har haft känslan av att alltid ha någon på min sida, någon, som var avlägsen men ändå nära, som kritiserade men alltid förstod. — Men nu när jag vet, att jag skall se Dig, är jag rädd. Inte bara för min egen skull. Jag vet, att jag betytt lika mycket för Dig som Du för mig, det säger mig Dina brev, dessa kloka och glada brev, så spirituella, så fulla av levnadsvisdom, dessa brev, som visa ett aldrig svikande intresse för Din "guldhåriga väninna" och tillika en underbar förmåga att se världsbilden genom mina ögon. — Men, käre vän, Dina tankar om mig är så — så överdrivna! Du skrev en gång: "Det har varit mig ett stort nöje att studera Dig som fenomen, för, tro mig, Du är ett mycket sällsynt och mycket intressant sådant." Det där är inte alls sant, tyvärr, jag är fruktansvärt vanlig och det gör mig ont att jag måste bli en besvikelse för Dig . . ."

Hon skrev ännu några sidor och slutade med ett: "Skriv nu ett brev till och tala förstånd med mig!

Din tillgivna Cecilia."

(Forts.)

MARTA SKON

Svart och brun boxkålv
Kr. 12:- Lack Kr. 14:- Rekv från
SKOFABRIS A.B. OSCARIA ÖREBRO

M. ZADIGS

prisbelönta neutrala
Lanolin Crème-Tvål

den yppersta av alla Toilette tvålar, förlämnar huden ungdomlig friskhet och skönhet.

M. ZADIG, Malmö.

H. M. Konungens Hovleverantör.
Nederlag i Stockholm: Regeringsg. 27.
" " Göteborg: Chalmersg. 20.

Advokaten Eva Andén

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund.
Herkulesg. 14, f. d. Lilla Vattugatan 14,
Tel. 7576. STOCKHOLM N. 18336.

Specialitet: Familje- och arvssaker, Botredningar och testamenten. Även skriftliga förfrågningar.

Hovmanicuristen JEANNE BOMANS

myrrhatinktur, crèmer och puder tillfredsställa de högsta anspråk.
Anv. av H. K. H. Prinsessan Ingeborg.

pat. reg. n. r. 28579. Världens bästa och finaste elektriska hörapparat. 1925 års modell försedd med reglering för 10-50 styrkegrader.
Begär prospekt och intyg
Malmö Bandage-Etablissement,
Per Vejersgatan 9.
Försäljare för Stockholm: Majorkan J. Petersohn. Rådmansgatan 9.

Den enda affär i Sverige som säljer

från eget bruk direkt till allmänheten, är

Svenska Kristallaffären

GÖTEBORG STOCKHOLM MALMÖ
S. Hamng. 45 Vasag. 23-25 Söderg. 10 (Auditorium)

Nyöppnad avdelning för försäljning av vårt bruks tillverkningar av ordinar hushållsglas.

Infört genom
Stockholms Läkareförening

Doktor J. Arvedsons kurs i Sjukgymnastik, Massage Pedagogisk Gymnastik

medför enligt kungl. Maj:ts medgivande samma komp. och rättigheter som en kurs vid Gymn. Centralinstitutet.
Kursen, 2-årig, börjar den 15 sept.
Prospekt på begäran gen. D:r J. Arvedson, adr. Odengatan 1, Stockholm.

Professor PATRIK HAGLUND

Gymnastisk-Ortopedisk-Kirurgiska Privatkliniken.
Sturegatan 62, Stockholm.
R. T. 75025. N. 8301.
För behandling av hållnings- och rörelseorganens skador, sjukdomar, deformiteter och funktionsrubbningsar.

Dr A. Karsten

Medicinskt Elektricitets-, Ljus- och Röntgeninstitut
Kungsgatan 80, Stockholm

LÄSARINNORNAS SPALT

FRAGA.

Vore tacksam få adress på familj i Lübeck, där inackorderingar emottagas, och man förtröendefullt kan sända sin dotter för några månaders språkstudier.
Tackar på förhand.

Var vänlig råd mig i följande fall: Jag korresponderar sedan kort tid tillbaka med en utlänning (tysk), med vilken jag ej är "Du". Han börjar sina brev: "Sehr geehertes gnädiges Fräulein" eller dyl. Kan jag utan att anses oartig utesluta tilltal, eller bör jag ständigt skriva: "Sehr geehrter Herr X."?
Beata.

Läkerol till deltagarna i Handelskammarkonferensen.

Den nu avslutade Handelskammarekongressen förgiggick som man minnes i ett delvis fruktansvärt dåligt väder. Det var därför mycket påpassligt av direktör Adolf Ahlgren i Gävle att till var och en av deltagarna i kongressen överlämna en speciell under de förhållandena särdeles välkommen gåva bestående av 3 askar Läkerol i lyxförpackning med texter på engelska, franska och spanska. I varje försändelse fanns också medpackad en reklambroschyr av den eleganta utstyrelsen, som Läkerol består sig med, innefattande intyg om tabletternas beskaffenhet just på det språk, som är mottagarens modersmål.

Försändelserna till de cirka 1,000 adressaterna distribuerades genom konferensens speciella postkontor i riksdagshuset — före distribueringen upptogo försändelserna ett utrymme på 13 stora säckar.

I de vackra Läkerolaskarna — möjligen också i någon återstående del av deras smakliga och förträffliga innehåll — ha kongressdeltagarna ett litet minne från Stockholmsbesöket.

Rosa Blomquist tar sig ett dopp.

De renom är ju allting rent dock är det högst begärligt att bada bitida och sent när vädret är så härligt. Ack om det vore jämt så hett så att av överflödigt fett jag miste flera kilo och blev som Venus Milo!

LUPA-Sanitetskydd

(Iagl. skyddad)
är av största hygieniskt värde och, i motsats till många andra bindor, ogenomtränglig för väta, något som är nödvändigt med de tunna över- och underkläderna, som damerna f. n. använda, och desto mera enär "LUPA" erbjuder det bästa skyddet vid sittning, dans och sport, varemot månadshyror äro mycket besvärliga och osunda under den varma årstiden. "LUPA" är framställd av mjukaste material, som tål att vid tvättning kokas. Väger blott 30 gram, är icke skrymmande, men är dock nästan utslitlig. Skyddar helt över- och underkläder och skänker därmed åt damen, som bär den, en lugn och säker känsla. Många tusen under användning. Sändes i brev. Pris Kr. 2:80 plus postförsäkring och porto. Kan även fås mot försökslikvid. Aterförsäljare erhålla rabatt. Finnes i alla välsorterade sjukvårdsaffärer.

KOSMOS, Agentur- och handelsfirma, avd. 4, Stockholm 2. Box 2087.

Huru barnets start i livet skall bli — det beror på Dig. Har Du valt det rätta näringsmedlet, Mellin's Food, kan Du känna Dig trygg, ty Mellin's Food, som är den bästa möjliga ersättning för modersmjölken, grundlägger hälsa o. krafter.

Mellin's Food

Den föda, som ger krafter. Förodas av läkare. Pris kr. 2:75 pr burk.
Mellin's Food Blisquits rek. vid övergången till fast föda samt för svaga personer av alla åldrar. Pris Kr. 2:75 pr ask. Finnes på apoteken och i Drogaffärerna. Prov o. broschyrer gratis fr. Mellin's Food Depot, Malmö.

Plågas Ni av Huvudvärk och Reumatiska Smärtor?

Då bör Ni ej experimentera med tvivelaktiga medel utan med ens tillgripa de beprövade och av så många läkare vitsordade TOGAL-tabletterna. Dessa ställa ej blott omedelbart de oödligaste smärtor utan äro dessutom ofarliga för hjärta och mage. De utskilja dessutom starkt den skadliga urinsyran — roten till de flesta smärtor — ur kroppen, den enda väg som för till verkligt varaktig hjälp mot det onda.
TOGAL-tabletterna finnas, utan recept, å alla apotek till Kr. 2:40 och 0:90. Se till att Ni får äkta Togal och ej efterapningar!

Svält ej

Edra rumsväxter, giv dem "Plantagen", ett på vetenskaplig grund sammansatt koncentrerat växtnärings-salt. Garanterat äkta endast på originalburkar. Erhålls hos Kemikalie-, Frö- & Blomsterhandlare.

SVENSKA TRYCKERI-AKTIEBOLAGET

STOCKHOLM

Huvudaffären: Klarabergsgatan 54
Tel.: 21 23, 40 61. Norr 93 o. 993

Filialen: Riddaregatan 17
Telefoner: 72565, N. 6 47

Utför alla slags
Bok-, Tidsnings-, Illustrations- och Accidenstryck

Värna om Eder skönhet

Gör som alla andra — bevara ungdomens charm genom att följa naturens egen metod.

En vacker hy, som gått förlorad genom olämplig behandling, är det svårt att vinna tillbaka. Att beskydda en vacker hy och göra den ännu vackrare är helt enkelt en fråga om förnuftig hudvård. Det täcka könet hela världen över är ense härom — de tusenden med vacker, naturlig hy, som man möter i våra dagar, utgöra bästa beviset härför.

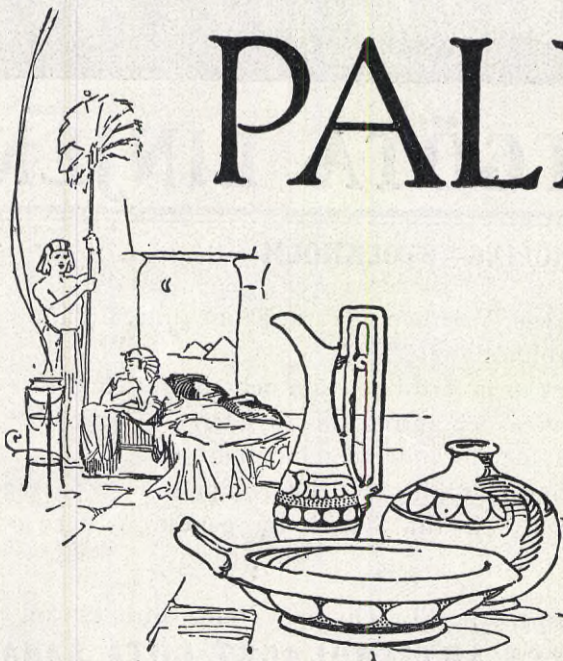
Hudens porer få icke täppas till. Intet kan vara lämpligare att städså hålla dem rena och friska än det milda, behagliga löddret av Palmolive-tvälen. Dess huvudbestånds-

delar, palm- och olivoljorna, äro sedan gammalt kända för sina välgörande verkningar.

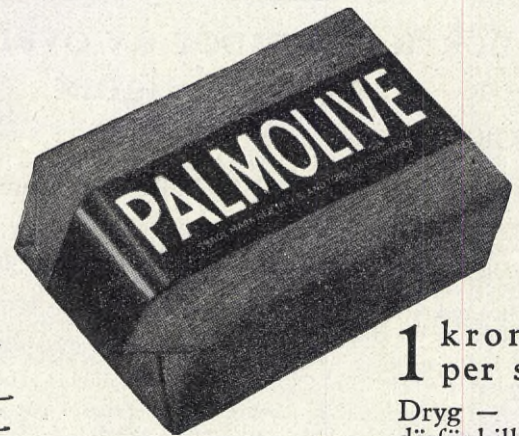
Följ denna enkla regel: Tvätta dagligen ansiktet med Palmolive. Massera löddret varsamt in i huden och skölj väl. Upprepa därefter både tvättning och sköljning, och skölj slutligen med kallt vatten.

Mera behövs icke! Använd dagligen Palmolive på detta sätt — särskilt om aftonen — och Ni skall skönja en avgjord förbättring i Eder hy redan efter en vecka.

PALMOLIVE

Använd icke vanlig tvål på ovannämnda sätt. Tro icke, att varje tvål av grön färg, som uppgives vara tillverkad av palm- och olivoljor, är detsamma som PALMOLIVE.

1 krona
per st.
Dryg —
därför billig.

Provbuk och av läkare utarbetad handledning i spädbarnsvård erhålles gratis och franko från A.-B. Nestlé, Arsenalsgatan 9, Sthlm.

Nestlés nya Barnnäring

förebygger engelska sjukan
och ger hälsa och krafter.

PROESSOD.F

Makaronipudding med lök och fläsk (för 6 pers.)

Ingredienser: 2 hg. idealmakaroner, 2 hg. ganska fett färskt fläsk, 3 hg. portugisisk lök, 2 ägg, 0.5 hg. margarin, 2 matskedar riven ost, salt, peppar.

Beredning: Makaronerna läggas i rikligt med kokande vatten och få koka mjuka, varefter de fränsilas. Fläsket skäres i ytterst små tärningar, likaså löken. I en stekpanna fräses fläsket och efter en stund lägges löken. När löken är mjuk, och det mesta av fettet stekt in, blandas alltsammans med makaronerna. Äggen tillsätts och blandningen avsmakas med kryddorna.

Alltsammans lägges i en eldfast form med flockar av margarinet samt osten över. Gräddas i varm ugn och serveras med tomatås. Mycket god.

Holeproof Strumpor

Detta varumärke på varje ask.

Vackra strumpor av ovanligt lång varaktighet

FÖR de kvinnor, som fråga efter sista modet och som också sätta värde på den ekonomi, som ligger i lång varaktighet, ha "HOLEPROOF" Strumpor en alldeles särskild betydelse.

Förutom att de äro vackra, så äro "HOLEPROOF" Strumpor ovanligt tillförlitliga i fråga om lång varaktighet. Tårna och hälarne, varest hål ofta förekomma på vanliga strumpor, äro extra förstärkta i "HOLEPROOF" Strumpor (Detta är någonting uteslutande för Holeproof).

Kända för sin ovanligt långa varaktighet och moderata priser, representera "HOLEPROOF" Strumpor en dubbel ekonomi.

Se efter "Holeproof" firmamärket på det nästa par strumpor, som ni köper. Säljas i alla välsorterade affärer.

Repräsentanter:
Stockholm: RUD. DEGERMARK, Sveavägen 34-36.
Göteborg: HENRY SKANTZE & C:o,
Nedre Fogelbergsgatan 6 B.

VÄSTGÖTA LINJEN

JÖNKÖPING—STOCKHOLM (eller v. v.)

över Hjo, Skövde, Varnhem, Skara, Kinnekulle, Lidköping, Läckö och Trollhättan.

Två dagars turistfärd i bekväm och elegant täckt turistbil genom vackra och intressanta bygder.

Vivre och logi inkluderas i biljetten.

I Jönköping står bilrouten i förbindelse med passagerarengångare från och till Stockholm genom Vättern och Göta Kanal.

Begär prospekt hos Resebyråerna eller direkt från
ÅNGFARTYGS AKTIEBOLAGET GÖTA KANAL
GÖTEBORG, STOCKHOLM